

# De vermaarde Abcouder paarde-markt

## bron

*De vermaarde Abcouder paarde-markt*. S. en W. Koene, Amsterdam 1790 (zevende, opnieuw vermeerderde druk)

Zie voor verantwoording: [http://www.dbnl.org/tekst/\\_ver051verm02\\_01/colofon.php](http://www.dbnl.org/tekst/_ver051verm02_01/colofon.php)

© 2013 dbnl



## *De Vermaarde Abcouder Paarde-markt.*

### *De Klagende Schouwburg.*

#### *Op een Aangename Vois.*

1.

Wat vlam verteert mijn Ingewant,  
 En woed aen alle kant,  
 Dit is geen ijvervuur, 't welk eer,  
 Mijn hert ontfonkte, keer op keer;  
 Ik ken mijn zelfs geen meer.

Dat heet geweld,

Heeft neergevelt,

De roem van mijn Toneele,  
 Die Konst-Tonelen daer geen dag,  
 Geen Schouwburg wederga van zag,  
 ô Nagt vol jamm'rend ach!

2.

Mijn Hoog gewelfzel valt hier neer.  
 Hier daer geen teegenweer,  
 Mijn schuilplaets die aen alle kant,  
 Scheen door het flonkerend diamant,  
 Te twisten met de Brand.

Dat sierlijk was,

Verkeert in as,

Myn Hof-Pilaeren kraeken,  
 Treur, Konst liefhebbend Amsterdam,  
 Uw Pronk-juweel legt door de vlam,  
 Als toen het oorsprong nam.

3.

Ween o mijn Kinderen, ween mijn kroost  
 Wie geeft uw heden troost,  
 Ween gy die als een yvere By;  
 Uw hooning storte; ween nu vrij,  
 Gy deelt in het lot van mij,  
     Schept moet nogtans,  
     Ligt dat uw glans.  
 Eerlang weer zal verrijzen,  
 Ligt dat uw Melpomeen die hygt,  
 Haer oude Luister weer verkrygt,  
 En ligt nog hooger singt.

### ***Een Nieuw Lied.***

Verfoeide Min,  
 Gestreng reede,  
 Wie van u twee,  
 Moet ik volgen na,  
 Wys mijn de Weg,  
 Dien ik zal betreden,   bis.  
 Vereenigt met elkaer,   bis.  
     d'Eeene roept my toe,  
 Het zal U rouwen,  
 Walging en spyt volgen het trouwen,  
 d'Anderen op haer beurt,  
 Spot met dees Reeden,  
 En voert myn hart,   bis.  
 Gekluistert heen,   bis.

***Een Nieuw Lied, ofte Zamenspraak, voorgesteld door twee Perzoonen, in Vragen en Antwoorden, staande elk aan een kant van een stukkende Brug.***

***Op een Aangename Wys.***

IK zal hier een Brug gaen maken,  
Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,  
Ik zal hier een Brug gaan maken,  
Fal la la.

*Voor deze plag hier een Brug te weezen. Heyla! Myn goeije Vriend; zeg my eens, Hoe komt het, dat deeze Brug aan stukken is?*

Deeze Brug zal ik gaen maken,  
Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,  
Deeze Brug zal ik gaen maken,  
Fal la la.

*Maar, myn goeije Vriend, toe, zeg my reis, hoe koom ik dan over dit Water?*

Zie de Eentjes zwemmen daer wel over,  
Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,  
Zie, de Eentjes zwemmen daer over,  
Fal la la.

*Maar zeg, ik moet je wel eens vragen, hoe diep het Water is?*

Wel de grond leid onder het Water,  
Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Wel de grond leid onder het Water,

Fal la la.

*Ey, Ey, zeg my dan tog eens, waar gaat deze Weg heen?*

Deze Weg gaet naer de Steede,

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Deeze Weg gaet naer de Steede,

Fal la la.

*Dat weet ik wel, dat die Weg naar de Steede gaat. Maar ik moet je evenwel eens vragen wie dat Huis toebehoort, dat daar op de hoek staat.*

Wel dat Huis hoord aen zyn Meester,

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Wel dat Huis hoord aen zyn Meester,

Fal la la.

*Dat denk ik wel, dat dat Huis aan zyn Meester hoort, en niet aan de Knecht. Maar zeg, myn goeije Vriend, tappen ze daar ook wyn?*

Meen jy dat ze daer Water tappen,

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Meen jy dat ze daer Water tappen,

Fal la la.

*Dat weet ik wel dat zy geen water tappen. Maar zeg, is de wyn daar ook goed?*

Hy is goed, hy laet zich drinken,

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Hy is goed, hy laet zich drinken.

Fa la la.

*Heyla! myn goeije Vriend, zeg my eens hoe laat het is,*

Dat kunt gy zien op myn Horlogie, \* \*

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Kyk dan maer op myn Horlogie,

Fal la la.

*Jy Vagebont, daar je bent, is dat een Mensch te bejegenen? Als ik daar over by jou was wat zou ik je raken.*

Wel dan moet jy daer maer blyven,

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Wel dan moet jy daer maer blyven,

Fal la la.

*Maar zagt! Ik wou je wel eens vragen, hoe ik best over deze Brug kan komen? Want de tyd valt my zoo lang, ik word moe van al dat wagten.*

Ik nog niet, en daerom moetje wagten,

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Ik nog niet en daerom moetje wagten;

Fa la la.

*En toe, kan je my nu niet schielyk over dit water helpen?*

Met een schuitje kan ik jou wel halen;

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere,

Als jy my maer wilt betaelen?

Fa la la.

*Maar zeg, myn goeije Vriend, wat moet Ik je geven, als je my met een Schuitje overhaalt?*

Voor een Gulden zal ik jou wel halen;

\* Keerende den anderen zyn agterste toe.

Fal de ral de riere; Fal de ral de riere;  
 Voor een Gulden zal ik jou wel halen;  
 Fa la la.

*Een Gulden, een Gulden Jongetje, dat is zoo veel, kan het niet wat minder?*

Als 't jou te veel is; moet je daer maer blyven?  
 Fal de ral de riere; Fal de ral de riere;  
 Als 't jou te veel is; moe tje daer maer blyven;  
 Fa la la.

*Kom dan, myn goeije vrind, haal my dan maar over; ik zal je een Gulden geven.*

Maer nu moet jy nog wat wagten;  
 Fal de ral de riere; Fal de ral de riere;  
 Maer nu moet jy nog wat wagten;  
 Fa la la.

*Kyk, dat is immers maar plagen dat je doet, hoe lang moet ik dan nog wel wagten?*

Zoo lang als het my zal verveelen;  
 Fal de ral de riere? Fal de ral de riere,  
 Zoo lang als het my zal verveelen;  
 Fa la la.

*En toe, myn goeije Vriend, haal my dog, want ik heb de Gulden al klaar in myn hand.*

Ja; maer dan moet je my eerst tracteeren;  
 Fal de ral de riere; Fal de ral de riere;  
 Ja; maer dan moet jy mijn eerst tracteeren;  
 Fa la la.

*Wat vreeselyk wagten is dat; zeg, waar moet ik je dan eerst op tracteeren?*

Een Fles Wyn moet jy eerst geven;  
 Fal de ral de riere; Fal de ral de riere,

Een Fles wyn moet jy eerst geven;

Fa la la.

*Zeg dan gezwind, wat moet ik dan voor een Fles wyn geven?*

Wel; twee Schellingen moet je 'er voor betaeln;

Fal de ral de riere, Fal de ral de riere;

Wel; twee Schellingen moet je 'er voor betalen;

Fa la la.

*Nu kom aan haal my dan maar over; ik zal je ter degen tracteeren. Kom aan, gezwind.*

Ja; ja? Daer kom ik al aen; ik zal je zeer schielyk halen, kom; daer ben ik al. Maer hou! Wagt wat; nu moet ik eerst myn Geld hebbe; je moet my eerst betalen.

*Wel zoo, betrouw je me niet, betrouw je me niet?*

Ja; ja; ik vertrouw je wel; wel waerom zou ik je niet vertrouwen; kom aen dan, stap maer in; toe gauw \*

*Zo, zo, nu is 't goed; nu zyn wy aan de wal.*

Ja, ja, nu 'benje aen de Wal; maer hou, nu myn Geld, myn Geld, pas myn Geld.

*Daar, daar, hou je vast, daar is jouw Geld,*

Wel, wel, slaje my nu? slaje my nu.

\* Zy vaaren beide met een Schuitje over.



## *Een Nieuw Lied van 't Schildertje.*

### *Op een aangename Wys.*

1.

EEn Schilder na de Eerste Trant,  
 Die 't alles maakte na 't leven,  
 Schildert hy Huyzen, Boom of land,  
 Hy weet alles zyn Kleur te geven,  
 Schildert hy Bloemen ofte Kruyd,  
 Over al blinkt zyn Kunsten uyt,  
 Schildertje, Schildertje, waer is u Palet,  
 Daer men die Kleurtjes heeft opgezet.

2.

Maekt hy een Portrait van een Meid,  
 Met een paer bruin Gitte oogen,  
 Menig een tot min verleid;  
 En dan word zoo'n Schilder bewogen  
 Hy Schilderd haer een Korale Mond,  
 En een Tronitje Appelrond,  
 Schildertje, Schildertje, waer is u Palet?  
 Daer men de Kleurtjes heeft opgezet.

3.

Komt hy wat lager na om laeg,  
 Schildert haer Boezempje opgezwollen,  
 O dan is hy gans niet traeg!  
 Als hy maakt fluks die ronde bollen,  
 Daer zo menig een minnaer om zugt,  
 Dan zo Schildert hy met genugt,  
 Schildertje, Schildertje, waer is je palet  
 Daer gy u Couleuren hebt opgezet.

4.

Komt gy dan weer in venus Bos,  
 Moet hy Schilderen en afmaele,  
 Og wat zyn zyn zinne los,  
 Als hy het Buikje moet op haelen,  
 Met een kloosje van de min  
 Dan zo Schildert hy na zyn zin,  
 Schildertje, Schildertje waer is je palet,  
 Waer gy uw Couleuren hebt opgezet.

5.

En dan maekt hy weer een Boer,  
 Die met zyn lief wat zit te Praten,  
 Ja zo menig een Frisse hoer,  
 Die moet haer rys Soene laeten,  
 Dat is een leven zonder verdriet,  
 Soo'n leven heeft een ander niet,  
 Schildertje, Schildertje, waer is u Palet?  
 Daer men de Kleurtjes heeft opgezet.

6.

Heeft hy dan zyn werk gedaen,  
 Sa dan lustig aen 't Swieren,  
 Ja dan kan 't 'er weer op staen;  
 En dan zingt hy faldera lieren,  
 So springt 'er een Schilder door heen,  
 Nooit heeft 'er een Schilder geweent,  
 Schildertje, Schildertje, waer is u Palet?  
 Daer men die Kleurtjes heeft opgezet.

7.

Heeft hy geen geld meer in zyn Sak,  
 Hy maekt maer wat Fraye Stukken,  
 Dan zo kon hy op zyn gemak  
 Van een liefhebber geltje plukken,  
 Dat is een leven zonder verdriet,  
 Hartzeer heeft een Schilder niet,  
 Schildertje, Schildertje, waer is u Palet?  
 Daer men die Kleurtjes heeft opgezet.

8.

Waer vind men ook groter Kunst?  
 Geagt by princen en by Heeren;  
 Die geven ons hare gunst,  
 En ons van haer Poen verteeren,  
 Maer als men zomtyds niet verwagt,  
 Zo werd 'er een Schilder geagt;  
 Schildertje, Schildertje, waer is u Palet?  
 Daer men die Kleurtjes heeft opgezet.

***De Zingende Harlequin, of de Negen-daagsche Post-Reyder, verhalende al het Wonderlyste dat hy in de weereld heeft gezien.***

***Vois: Daar was een Meisje jong van Jaaren.***

'k Ben in de tyd van neegen dagen,  
 De gantsche Wereld rond gedrage  
 Op een Ezel zonder staert;  
 Wat zag ik wonderlyke dingen,  
 Die ik belust ben om te zingen.  
 't Is dunkt myn wel een oortje waerd.  
 Voor eerst zu kwam ik binnen Romen  
 Daer zat een Walvis in de boomen;  
 Die zong een Liedje in 't Latyn,  
 Hy wist zyn stem zo lief te meng'len,  
 Nu al seen klok, en dan als bengelen,  
 Dat is te zeggen grof en fyn.  
 In Groenland vond ik eenen Kaater,  
 Die reed schaetzen met een sater,

Wonder snel en poot aen poot,  
 Ik dagt dat zyn raere snaeken;  
 Ik zag twee Beeren een Ys slee maeken  
 Van binnen met Oost-Indies Loot.

In Spanjen vond ik twee Cameelen  
 Te zaem een klaever jasje speelen,  
 Ik zag 'er ook een kakkerlak,  
 Die deed (wie henker zo het raeden?)  
 Niet anders als karstengen braaden,  
 En roerde als ik weet niet hoe.

In Duytsland zag ik zonder liegen,  
 Vier mooie Waterhonden vliegen,  
 Met lange Pypen in de bek;  
 Ik zag een vliermuys die heel rood was  
 En als een Oliphant zo groot,  
 Die liep voor Vasten avonds Gek.

In 't Zuilland zag ik op een Tooren  
 Een Ojevaer met honderd ooren,  
 En met oogen tienmaal tien:  
 Maer bloed wat had hy raere Pooten,  
 So regt gelyk de weg van slooten  
 Het was heel koddig om te zien.

In Vinland zag ik negen paauwen,  
 Van kiddelstenen Mostert kaeuwen,  
 En zy liepen op haer kop;  
 Ik zag 'er ook twee klokken luyen,  
 Ik zag 'er vier met wagens kruyen,  
 Zeer vol gelaen met Haverdop.

'k Sag aen Kaep de bon Esprance,  
 Twee doove Hottentoten dansen  
 Ider met een Rommel pot:  
 Zy hadden 't beyde nog niet vergeten,  
 Maar sprongen vlug dat moetje weten  
 Als Muggen in een Hoender kod  
 'k Zag op Batavia een Meerkat,

Die op zyn agterpoortje neer zat  
 En hy spon van 't fynste Vlas;  
 Hy had een spilletje op zyn duympje  
 Hy droeg een Hoedje met een pluymje.  
 Als met een groote kante Das.

In China zag ik Oliphanten;  
 Die naeyde niet als witte kante,  
 En zy waere alle blind,  
 Ik zag een Nagt Uyl Turven trappen  
 'k Zag een weegluys schoene lappen,  
 Een haen die weefde schaetze Lint  
 'k Zag by de Renzer van Marokken,  
 Twee Leeuwe, vloed dat ware kokken  
 Want zy kookten Rystenbry;  
 Ik dagt wel heb ik van myn daegen,  
 Ik zag haer elk een Leepel draegen,  
 En een schuymspaen op haer zy.

'k Sag in Japan twee tortel-duyven:  
 Die kakte niet als blauwe druyven,  
 Ik zag 'er ook een Nagtegael;  
 Die had een Staert van vyftig ellen,  
 En om zyn hals een kraeg met bellen;  
 Hy sprak ook veelderhande Tael.

'k Sag om de west twee Crockendillen  
 Een wonderbare Uyje schillen;  
 Zoo groot gelyk de Suyer See;  
 't Was om wat Uyje Sla te smullen;  
 En haere darne op te vullen,  
 Wie lust voor myn; ik eet niet mee.

Waer wat zag ik in deenemarken  
 Daer reed en Pan Ael op een Varken  
 En sloeg het wakker met een Sweep:  
 Ik zag een sprinkhaen wortel zaeyen  
 Ik zag een stokvis kooren maayen:  
 Ik zag een Gans die kookten Seep.

Ik zag een weerwolf binnen poolen:  
 Die zat daer op een Modder-moolen,  
 En hy las een haegsche Crant;  
 Ik zag een Slak met houte beene:  
 Die maekten veele dobbelsteenen:  
 En had byloo geen eenen hand.

Ook zag ik binnen Turkeyen:  
 Een vlooy aen duyzend stukken sneyen:  
 Van een groote Hagedis.  
 Het bloed dat gaerde men in koppen;  
 Ik loof om Beulingen van te stoppen;  
 Wanneer het in de Slag tyd is

Noorwegen moest ik niet verzwynen  
 Daer riep een Bok wie koopter vygen?  
 Met een Canis om zyn hals;  
 Ik zag dat armen beesje zweeten;  
 Ik dagt hy zou veel liever eeten  
 De klaverbloedjes geel en mals.

Als ik door zwitserland quam reyzen  
 Ik zag veel snippen en patryzen;  
 Die gingen met malkaer na school  
 Zy Droegen A B Bortjes meeden;  
 En waeren met elkaer te vreedden,  
 Ik dogt dat is een raere kool.

In Haerlem; ô! seller weeken,  
 Had ik myn zelde haest verkeken,  
 Daer liep een sprouw met hayr te koop  
 Ik zag 'er ook twee jonge haesen  
 Te zamen op Trompetten blaasen;  
 Dog zaten op een vuller hoop.

In 't been zag ik een groote platvis  
 Die voor mijn oogen van ien Katvis,  
 Wierd heel moordadig ingeslikt;  
 Ik zag 'er snoeke by groote hoopen;  
 Op 't Land nog zonder voeten loopen;  
 Ik ben 'er waerlyk van geschrikt.

Tot Utrecht ik wil niet malen  
 Maer voor de waerheid gaen verhaelen  
 Daer liep een Mus met wyker schar?  
 'k sag heel Kikvorsen even schrande,  
 Die liepen alle met elkander,  
 By avond zingen met de star.

Ik zag ook binnen 's Gravenhagen!  
 Een Koekkoek voor een Bolderwagen,  
 En zoo groot gelyk een stier!  
 Ik zag een Arend sonder oogen?  
 Die was daer in een gat gevlogen?  
 Hy waer veel kleynder als een Mier.

Toen ik den Amstel kwam genaken  
 Begon ik waerlyk te ontwaken?  
 En ik dagt wat zotte droom!  
 En daerom heb ik dit beschreven!  
 Ik moet het ook te kennen geven?  
 Daer wel tot dat ik wederkoom.

### ***Een Nieuw Vermakelyk Air.***

Geen heil is in den Echt te vinden,  
 Als 't goud alleen het oog bekoord.  
 Dies wil ik my aen hem verbinden.  
 Wiens Min my heeft het hart doorboord,  
 Want zuivre vergenoeging groeyt,  
 Alleen daer ware Liefde bloeyt.

### ***Trio.***

Geen Schatten kunnen vreugde geeven,  
 Ach hen die zonder liefde leeven,  
 Maer waer zig geld en liefde paert,  
 Daer toond den Hemel zig op de Aerd.

*Al wat je wil.**Op een Aangenaame Wys.*

1.

De liefde by het vuur is naekt,  
 Gelukkig die door liefde blaekt,  
 Die met zoo groot vermogen  
 Kwam by Pluto de God der jeugt,  
 Ziet de stem is meer als deugt,  
 Kan ik gestadig vreugde rapen!  
 Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,  
 Wild uw spoeijen  
 Sla het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

2.

Meisjes die 'er uit bryen gaen;  
 Neemt altyd goede knape aen,  
 Ik spoelde my na de stroomen!  
 Jonkmans die 'er op 't loeren leid,  
 Ziet datze de Meid bestemt op zyn tyd,  
 Dan zalje haest verwinnaer wezen,  
 Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,  
 Wild uw spoeijen,  
 Sla het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

3.

Ik ben maer een arme Smeeder ziet,  
 Die 'er met Smeeden zyn kost moet winne  
 Ik verlied 'er myn Ouders huis,  
 Ik liet myn in Amsterdam niet dwingen;  
 Maer nu liep ik zoo maer voort,  
 En gestadig zonder zorgen,  
 Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,



Wild uw spoeijen,  
Smeets het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

4.

Ik ben maer een armen Ry-koetzier,  
Die 'er met Rye zyn kost moet winnen?  
Dog als ik met Kweezels omme ga,  
Weet ik myn Paerde daer na te dwingen,  
Maer met 't Volk van de Opera,  
Kan ik gestadig vreugde rapen,  
Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,  
Wild uw spoeijen,  
Smeets het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

5.

Ik ben maer een arme Slyper ziet,  
Die 'er met Slyphen zyn kost moet winnen,  
Als ik dan met de Steentjes om ga:  
Dan weet ik die Tange zoo wel te dwingen  
Na de manier van handeling,  
Weet ik fraey op myn zaek te passen,  
Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,  
Wild uw spoeijen,  
Smeets het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

6.

Ik ben maer een arme Draey-Meid ziet  
Die 'er met Draejen haer kost moet winnen  
Als ik dan met de Moolen om ga,  
Dan weet ik die Schyf zo aerdig te dwingen  
Een yder die weet wat dwingen is,  
En daer moet ik my mee vermaken,  
Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,  
Wild uw spoeijen,  
Smeets het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

7.

Ik ben maer een arme Zangers Vrouw!  
Die 'er met zingen haer kost moet winnen,

Als ik dan met de Lietjes om ga!  
 Dan moet ik myn stem uit armoe dwingen,  
 Daerom koopt een Lietje van myn,  
 Als je niet bedrogen wil wezen.  
 Ratter de tat, sla wat an, sla wat hart,  
 Wild uw spoeijen,  
 Smeet het Yzer, wyl 't komt te gloeijen.

***Een Nieuw Lied. Klaas en trouwt u leven niet.***

***Stem: De Meisjes van Vyftien Jaar.***

Klaes die sprak zyn moeder aen  
 Als dat hy wil gaen trouwen  
 Klaes wat zal u over gaen  
 Aenhoort eens myn vermaen  
 Trouwen is op zyn beste  
 Dat zorg en groot dansier  
 Daer steken in veel nesten  
 Al voor een kort pleysier  
 Klaes en trouwt u leven niet  
 Of gy komt in Elende  
 Klaes en trouwt u leven niet  
 Of gy komt in 't verdriet.  
 Moeder ik ben wys genoeg  
 En tot myn rype jaren  
 Alle de Meyskens van de Stad  
 Die zien myn agter 't gat  
 Klaes wilt u beraden  
 Het Huwelyk is een rawyn  
 Vol ruzie en groot bezwaren,  
 Alzoo men komt te zien  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Alle de meyskens van de stad  
 Die steken vol gebreken  
 d' Een is lekker de ander leeg  
 Dat blykt aen veel terdeeg  
 Trouwt gy met een ryke  
 Gy hebt alteyd verweyt  
 En trouwt gy met een arme  
 Gy altyd versteken zyt  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Trouwt gy met een kermis pop  
 Die kost veel van palleren  
 Of een die snel danse kan  
 't Zyn al plagen voor een man  
 Trouwt gy met een Rosse  
 Zy heeft een stinkende geur  
 Of trouwt gy een bruynette  
 Die zyn zwart van kouleur  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Als gy 'er een uyt 't spinhyuis trout  
 Dat huys is vol miserie  
 Of een die uyt naijen gaet  
 't Is tegen den draed  
 Trouwt gy met een Westbaelsche  
 Die mag wel Brandewyn  
 Of trout gy met een ligte bant  
 Die wil by Vreijers zyn  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Trouwt gy met een speldewerkje  
 Die en kan wasschen nog naeyen  
 Of ook met 't draeijen, Klaes myn maet  
 Die zyn altyd op straed  
 Trouwen dat zyn plagen  
 Met een bedrogen meyd  
 Want gy in korte dagen  
 Kokman en Vader zeid  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Trouwt hy met een kamenier  
 Of met een keuken meysjen  
 Lekker moet het kosken zyn  
 Zy mogen Bier en Wyn  
 Trouwt gy met een vette  
 Gy hebt een heele pak  
 En trouwt gy met een magere  
 Gy hebt een beenen zak  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Die een wyf met kinders trouwt  
 Die is altyd geschoren  
 Zoo wel Weduw als weduvenaer  
 Aensiet tog dit aerdig paer  
 Slaet hy op de vrugten  
 Zoo slaet hy op het wyf  
 Het huys is vol genugten  
 Met vloeken en gekyf  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Trouwt gy met een schoon jong wyf  
 Die moet gy wel bewaren  
 Trouwt gy met een oud katyf  
 En hoort niet als gekyf  
 Trouwt gy met een kreupel Gad  
 't Is hayein myn been  
 Trouwt gy met een schele kat  
 Zy zietter twee voor een  
 Klaes en trouwt u leven niet.

Klaes die kreeg de vrees in 't lyf,  
 Al door zyn moeders woorden,  
 Hy en wilt nog vrouw nog bruyt,  
 Zoo klaes niet scheid daer uyt,  
 Klaes moet klaesken blyven,  
 't Is kleas zyn geheel lijf deur,  
 Hy vreest voor de kwae-wyven,

Voor last ende getreur,  
 Klaes en trouwt zyn leven niet,  
 Want hy vrees van ellende.

Men vind op dees werelds baen,  
 Met duizende van klaessen  
 Die vervaerd zyn van de vrouw  
 Want zy vreezen voor den trouw  
 Meysken bruyt en vreyster  
 Gy zoud moeten gewykert zyn  
 En kookten den Asschen byster  
 Een suppen met wat wyn  
 Klaes en trouwt zyn leven niet.  
 Want hy vrees voor Ellenden.

***Tegen zang. Klaas is Getrouwt.***

***Op dezelfde Wys.***

KLaes den droogen is Getrouwt,  
 Vrienden wilt het weten:  
 Met een Wyf, dat hem berouwd,  
 Dat hy nu zyn ooren krouwd,  
 Met een Daem' vol strikken,  
 En Zits en in Catoen,  
 Hy speelt zoo den dikken,  
 Den moed zinkt in den schoen,  
 Daer staet onzen Klaes en ziet  
 Den bloed die is geschoren,  
 Daer staet onzen Klaes, en ziet  
 Den bloed is in 't verdriet.

2.

Kap en Strikken zyn vergaen,  
 Kanten en Machetten,  
 Zak en al die poeppery,  
 Is gelyk als rook voorby,  
 Klaes die trouwde Caetje,  
 Al om een handje vol geld,  
 Nu heet zy piere maetje,  
 En zy doet Klaes geweld,  
 Nu staet onze Klaes, Etc.

3.

Kaetje zit op haer gemak,  
 Al tot twaelf uuren,  
 In den Quak en in de Thee,  
 Kommeren gaet ook al mee,  
 Al de peer boutiken,  
 Die ken ik in de Stad,  
 Met Trynken, Griet en Miaken,  
 Ons Kaet is weer al zat,  
 Nu staet onze Klaes, Etc.

4.

Klaes zit met een Kind of dry,  
 Den bloed en vind geen Geten,  
 Hy moet Kok en Moeder zyn,  
 Tot zyn groote leed en pyn,  
 Kaet is op maroden,  
 Geen eeten in 't Schaeppry,  
 En nog roerd zy haer toete,  
 Wat dunkt uw van die Pry,  
 Nu staet onze Klaes, Etc.

5.

Klaes moet gaene op de pof,  
 Meel en Boter halen,  
 Zeep en zout, zoo hout en smout,

Zyne kaet die is zoo stout,  
 Vrienden wilt het weeten,  
 Het is een vieze gril,  
 Kaet heeft Klaes gebeten,  
 Een stuk uit zyne bil,  
 Nu staet onze Klaes, Etc.

6.

Klaes die schreeuwde moord en brand,  
 Myn Liefje is dat byten,  
 Helpt my dog Gebuuren kloek,  
 Het bloed liep door zyne broek,  
 Klaes schoot in coleuren,  
 Maer hy verloor den slag,  
 Hy moest het bezuuren,  
 Het was een hart gelag?  
 Nu staet onze Klaes, Etc.

7.

Kaet haer kap lag op de grond,  
 Zyn heel gezicht geschonden,  
 Klaes die leuterd met Garrenaet,  
 En krabben langs de straet,  
 Alle de gebuuren,  
 Die zyn daer mee gemoeid,  
 Die straet die staet in roeren,  
 Want man en wyf die bloed,  
 Nu staet onze Klaes, Etc.

8.

Klaes zyn huis is als een hel,  
 De kinders staen en weenen,  
 Moeder liep na dit gedruis,  
 Weder na 't Genever huis,  
 Kleas in deze furie,  
 Die zit op het kasteel,  
 In 't bier door de injurie,

En 't grouwelyk krakeel,  
Nu staet onze Klaes, Etc.

9.

Kaet pakt Klaes zyn rokken op,  
Zy draegd het naer den berg,  
Want haer heel abynt dat staet,  
Al in de Dollestraet,  
Rok en katoene jakken,  
En de gebloemden Zak,  
En nog andere pakken,  
Dat leid geen ongemak,  
Nu staet onze Klaes, Etc.

10.

Goud en Zilver is vergaen  
Meubels, Tin en Koper,  
Wyven laet het zuypen staen:  
Of 't is met u gedaen  
Laet den Mans eens buyzen,  
Blyft by uwe kinders 't huis  
Dan moogd gy wel eens gruyzen  
En houd u huysken kuis,  
Nu staet onze Klaes, Etc.

11.

Daer een wyf aen 't zuypen komt,  
Daer gaet het huis verlooren,  
Vent en kinders zijn kappot,  
In 't houwelyk is verbrod,  
Het wyf kan meer verteeren,  
Als Claes wint op 't getouw,  
Door buizen en door smeeren,  
Ruwien van Man en Vrouw,  
Nu staet onze Klaes, Etc.

12.

Klaes die klaegd nu zyne nood,



Aen Moeder en aen Vrienden,  
 Klaes die roept: ach waer ik dood,  
 Geene boter geld nog brood,  
 Klaes gy moet dit lyden,  
 Gy weet gy zyt nu getrouwd,  
 Naer lyden, komt verblyden,  
 De Trouw leid groote stryd,  
 Klaesje die dit Lied doorziet,  
 Zoo zyn 'er twee bedrogen,  
 Klaes trouwt zoo u leven niet,  
 Dan komt g'in geen verdriet.

***Catryn Trouwd dog uw leven niet.***

***Stem: De Meisjes van vyftien jaar.***

Ons Catryn die zoete meyt,  
 Die vraegt eens om te trouwen  
 Aen haer moeder ende Vaer,  
 Aenhoort dees klugt eens naer,  
 De moeder zeyd Cathrynken.  
 Zyt gy daer toe beraen,  
 Weet gy hoe dat 't myn kintjen.  
 In 't houwelyk komt te gaen,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet,  
 Want gy zoud' het beklaegen,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet,  
 Of gy komt in 't verdriet.  
 2. Want zo haest gy zyt getrouwt,  
 Gy moet alles beschikken,  
 Om te koopen pot en pan  
 Al hebt gy eenen man,

En nog in korte tyden,  
 Krygt gy een kind of vier  
 Dan komt het meeste lyden,  
 Van zorg en onplaisier,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

3. Trouwt gy met een Ambachtsman,  
 Gy moet hebben veel schyven,  
 Of anders gy hebt verwynt,  
 Dat gy een armen zyt,  
 Trouwt gy met een Jaeger,  
 Of wel met een vogelier,  
 Gy hebt een Vrouwe-plaeger,  
 En anders niet een zier,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

4. Trouwt gy met een drinke-broer,  
 Of met een vette diksak,  
 Die zorgen maer voor hun buyk,  
 En voor een volle kruk,  
 Al zoud' gy moete blyven,  
 t'Huys zonder brood of geld,  
 Zy weten wel hun schyven,  
 Voor hunnen buyk bestelt,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

5. Trouwt gy met een duyvenaer,  
 Of met een haene-melcker,  
 Die besteen daer in hun tyd,  
 En dat zonder profyt,  
 Trouwt gy met een pronker,  
 Of met een loozen kwant,  
 Gy moet voor hun in 't donker,  
 Danzen menig courant,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

6. Trouwt gy met een bot of sot,  
 Al om zyn goed of schryven,

't Geld geraekt gy kwyt hoort my  
 En den Sot blyft u by;  
 Trouwt gy met een gieregaert,  
 Gy en hebt niet als spyt,  
 Trouwt gy met een klinkaert,  
 Gy raekt haest alles kwyd,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

7. Trouwt gy met een helder colin  
 Dien laet zyn vrouw geen meester,  
 Of met een die rek'ning houdt,  
 Van botter, brood en zoud,  
 Dien wilt de beurse dragen,  
 Nog moet gy zyn content,  
 Of gy krygt lustig slagen,  
 Van zo een dronken vent,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

8. Trouwt gy met een Heere-knegt,  
 Die weten niet van werken,  
 Of trouwt gy met een Kok,  
 Die smult geern' een goet brok,  
 Trouwt gy met een hulte bult,  
 Of met een ouden man,  
 Zy klagen vol ongedult,  
 Ach Vrouw ik niet meer kan,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

9. Trouwt geen Schipper of matroos  
 Een zeeman en is geen man,  
 Die maken hun speelgelt meit,  
 In ander landen kweid,  
 Trouwt gy met een Voerman,  
 Die laeten hun gewin,  
 In 't drinken menig maet en kan,  
 Al by een schoon basin,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

10. Ik kan kiezen moeder lief  
 Van veele jong gezellen,  
 'k Zal den besten nemen dan,  
 Van die ik krygen kan,  
 Catryn al had gy keure,  
 Dat zegg' ik u publyk,  
 Van duyzent op een uure,  
 Zy zyn dog al gelyk,  
 Ach Cathryn en trouwt dog niet, Etc.

11. Wel myn Moeder is dat zoo,  
 Gelyk gy komt te zeggen,  
 Kond ik schier niet zonder man,  
 'k Zalder my houden van,  
 'k Ben Tryn, en ik wil tryn blyven,  
 Geheel myn leven lang,  
 'k Wil nog voor goed nog schyven,  
 Zyn onder mans bedwang,  
 Neen Moeder 'k en trouwe niet,  
 Want 't Huwelyk is vol perten,  
 En daer in is veel verdriet,  
 Gelyk men heden ziet.

12. Men vind dan die Meiskens veel,  
 Gelyk als ons Catryntjen,  
 Die gaerne gaen naer den dans,  
 En zyn by de jongmans,  
 Maer als m' hun spreekt van trouwen,  
 Zy spreken haest van scheen,  
 In menigte Jonkvrouwen,  
 Die vrezen van geween,  
 Tryn en trouwt haer leven niet,  
 Want zy vreest van ellende,  
 Tryntje en wil niet trouwen ziet,  
 Want zy vreest van verdriet.

***Vermaakelyke Samenleving, of Aardig Voorval, tusschen een Stuurman en een Welbekende Juffrouw.***

***Stem: Van Liereboela.***

1.

VRIende luistert met plyzier,  
 Het voorval van een Stuurman hier,  
 Het geen ik uw zal gaen verhalen,  
 Hoe hy in zyn jonge staet?  
 Hoe hy zyn liefde kwam openbaren,  
 Aen een Juffrouw fris van gelaet.

2.

Deze Juffrouw met 'er spoet,  
 Die verkogt sthier al haer Goed,  
 Om met Stuurman te gaen swieren,  
 En te gaen op haer manier?  
 Gelyk als al de Venus dieren;  
 Een werck dat haer wel beviel.

3.

Hy sprak tot haer zoo mettigmael:  
 Met een kesselyke tael!  
 Schoonste die 'er teest op Aerde,  
 Ik zal uw altoos zyn getrouw,  
 Mogt ik eens myn bloem vol waerde,  
 Uw gemeten tot myn Vrouw.

4.

Deze Juffrouw heel plaszant,  
 Sprak ik ben 'er mee kontant,  
 Kom laet ons dan eerst proberen,

Komt van avond niet te laet?  
 't Zal 'er aen my niet mankeeren,  
 Maekt dat jou geweer wel staet.

5.

Deze Juffrouw proper en net,  
 Ging met de Stuurman na Bed,  
 Doe begost zy fraey te zingen:  
 Hy za five la krakeling;  
 'k Kan men voorzeker niet bedwingen,  
 Als ik je zie, dan staet myn zin.

6.

's Morgens als de dag kwam aen,  
 Zynze beide opgestaen,  
 Toen ging zy een vuur opstoken  
 Om heet te maken een Flessie Wyn,  
 En wat Chocolaed te koken,  
 Want daer moest gedronken zyn;

7.

's Morgens als den dag kwam an,  
 Was de Stuurman half lam;  
 Doen gaf zy hem een Goude Haer,  
 Mits hy moest nog blyve hier,  
 Want wy zullen met ons beide,  
 Nog eens fraey gaen aen de swier.

8.

Deze vreugde duurde niet lang,  
 Of de pot was aengebrand,  
 Stuurman liet de Juffrouw sitten;  
 En zy maekte een groot getier,  
 Want haer Buykje wier al dikker,  
 En haer Geldje was verzwierd.

9.

Oorlof Juffrouws van plyzier;  
 Houd het met geen Stuurman hier?

Want je moetze wel betalen,  
 Het werk dat hy heeft gedaen,  
 Daer kan hy niet over klagen,  
 Want hy is daar door voldaan.

***Zamenspraak over 't Huwelyk, tusschen Moeder en Dogter.***

***Op een Aangename Wys.***

1.

***Dogter.***

MOeder geeft myn eene Man,  
 Want ik wil gaen paren,  
 Ik niet langer wagten kan!  
 Ik ben al agtien Jaren;  
 Ik bemin zoo fraeije knegt,  
 Die myn braef heeft onderregt,  
 Hy is zoo, zoo, zoo,  
 Hy is raer, raer, raer,  
 Hy is zoo, hy is raer,  
 Hy is zoo raere knegte,  
 In zyn onderregte.

2.

***Moeder.***

Wilje in den Echt gaen treen?  
 Nog zoo Jong van Jaren;  
 Ik brak jou liever hals en been,  
 Swygt stil wil bedaren,  
 Zoo gy daer nog eens van praet;  
 Moet gy in 't Non-gewaet,  
 In 't non, non, non,

In 't kleet, kleet, kleet,  
 In 't non, in 't kleet,  
 In 't Nonne kleet treede,  
 Dat zyn andere reede.

3.

**Dogter.**

Moeder geeft my dog myn zin,  
 En myn zoet begeren,  
 'k Geen vermaek in 't klooster bin;  
 Ik liever wil verkeeren:  
 Met myn Minnaer in 't Veld  
 Wy zoude, heeft hy my verteld  
 Slapen op, op, op,  
 Slapen net, net, net,  
 Slapen op, Slapen net,  
 Slapen op 't groene,  
 En dan lustig zoene.

4.

Moeder 'k zal na uwe bekeer,  
 Myn stilletjes gaen dragen;  
 Want myn Maegdom zwak en teer,  
 Zal my niet meer plagen.  
 Want de Bakker die myn vryt,  
 Heeft hem op een zeker tyd,  
 En zoo zoet, zoet, zoet,  
 En zoo knap, knap, knap,  
 En zoo zoet, en zoo knap,  
 In zyn zoet knapzakke,  
 Weete weg te pakke.

5.

Wel nu dan zy Moer Margriet,  
 Dat gaet my aen myn zinnen!  
 Al de praetjes helpen niet,  
 Ik zal myn slag beginnen,



En je zult van stonden aen;  
 Zonder Man na Bed toe gaen.  
 En dat zoet, zoet, zoet,  
 En dat stil, stil, stil,  
 En dat zoet, en dat stil,  
 En dat zoet zoet en stille,  
 Of ik kom op je ville.

***'t Vermaakelyk Buyten Leven der Stad Alkmaar.***

***Op een Nieuwe wys.***

1.

Aengename dagen,  
 Die men in Alkmaer slyt,  
 Gy kunt een ieder behagen  
 Door uwe vrolykheid  
 Daer 't Roozie by de doorne,  
 Een ieder zyn liefje ziet  
 Maer gy kunt myn niet bekooren  
 Want myn Fielis is hier niet.

2.

Vermakelyk avond uur,  
 Daar de Koffie een Thee-kan,  
 Banket en Confituur!  
 Werd gebruykt van menig man,  
 Daer 't Roozie by de doorne,  
 Een ieder een zyn liefje ziet,  
 Maer gy kunt my, Etc.

3.

Stygertjes op 't Water,  
 Langs de Veste van de stad,

Daer de Vissies met geschaeter?  
 Langs de Golve trat  
 Niets kan de vreugde stooren,  
 In 't vermakelyk gebiet.  
 Maer gy kunt my, Etc.

4.

De teedere witte schaepen,  
 Die zomtjids uit Weiden gaen,  
 En droog staen te gaepen;  
 Terwyl men uw ziet gaen  
 Daer 't Lammetje zig laet hooren,  
 Met een droeve stem,  
 Maer gy kunt my, Etc.

5.

Helaes nu moet ik scheid  
 Van de schoone stad;  
 Daer ik in korte tyden,  
 Veel vreugd in heb gehad.  
 Daer 't Roozie by de doorne,  
 Een ieder zyn liefje ziet;  
 Daerom zoo moet ik schijden;  
 Want myn Fielis is hier niet.

### ***De Verlangende Minnaar.***

#### ***Op een Aardige Wys.***

1.

Duyzent kussies duyzentmalen,  
 Een die zoo veel duyzentmael!  
 Als 'er flonkerend Ligjes pralen,  
 Aen de blaeuwe Hemel-zael:

Geven het genoeg niet,  
Dat een hert, een hert aenbietet.

2.

Als een Minnaers hert komt zugten!  
Na de gunst van zyn vrindin,  
En onophoudelyk gaet dugten,  
Om te krygen wedermin;  
Kan dat vergenoeging zyn?  
Neen, ô neen! het is maer pyn.

3.

Hoe zugt Kloris onder 't lommer  
Van Ebbe- of Lindegroen?  
Wat voor vreugt kan dog zyn kommer  
Aen het zielgenoegen doen?  
Hy haakt na dien blyden stond,  
Om te kussen Roosies mond.

4.

Kloris in de groene Elzen,  
Loert al op zyn Ziels-vrindin  
Om haar staadig te omhelzen,  
Boezemt haar zyn liefde in,  
Door zyn zugte die 't gemoed,  
Troost in hunne tegenspoed.

5.

Zugten die het hert doet beven!  
Tranen die men stadig schreid!  
Kunnen geen genoeg geven;  
Want het hert staet niet bereid  
Om met zuivere ziel en zin,  
't Zoet te maalen van de Min.

6.

Dus wat baet al 't ydel poogen?  
Traanen, zugten en geweent!  
Voldoene niet aen het vermogen,

Dat zoo yverig werd bestreen!  
 Dog de deugt vind steeds haer bron,  
 O trouwe deugt! o vreugde zon.

### ***De Schoonste van der Aarde.***

#### ***Op de voorgaande Wys.***

1. Helder zonne, heldere straele,  
 Helder sterre, helder ligt,  
 Ik stont te denken en te maelen,  
 Om nu schoone aangezigt.  
 Help myn ongeluk steeds draagen,  
 Vang nu met myn aen te treuren,  
 Heeden is de afscheids dag,  
 Ag wat armoed ag wat plaeg.

2. Ligt zo is de heldere morgen,  
 Duyster is de avond tyd,  
 Want den dag brengt veele zorgen,  
 Die beneemt de lustbaerheid  
 Schoon ik moet u mont verliesen,  
 Welk ik anders niet kan speure  
 Van de Edele duysternis.  
 Wyl myn hert steeds treurig is.

3. Trouwe Hemel, Trouwe aerde  
 Aenschouw myn bedroefde stand,  
 Wyl ik steeds gekwest myn Waerde  
 In myn Schoone liefjes band  
 Groot gedagt van myn alleene.  
 Want myn oog doet niet als weene,

Wyl hy my voor 't laetste kust,  
O wat bittere scheidens lust.

4. Nimmer zulke Schoonste op Aerde,  
Ryk my dan u afscheids Lust,  
Wyl ik ben Gekwest myn waerde,  
Wyl ik u verlaete moet,  
Duyzent herders wil ik schieten,  
Terwyl ik u niet kan Genieten,  
Minnaresse lieve Meid  
Schoonste Engel die gy zyt.

5. Zou ik met myn minnaresse,  
In 't Groen eens Slaepen gaen,  
Wilt dog myner niet Vergesse,  
Schoonste Engel Veld Godaen,  
Minne stoffe wil ik Eeren,  
Wild my Zugten tog afweere,  
Ik schryf op myn Graft steen,  
'k had nooit geen liever als u alleen.

6. Ik zal u gestadig minne,  
Tot de dood ons zamen scheid,  
Gy alleen streelt myne zinne!  
Alderschoonste lieve Meid,  
Want de straelen van u oogen,  
Hebben myn jonkert bewogen,  
En ik blyf u eygen goed,  
Met een Handschrift van myn bloed.

7. Jonkman u getrouwigheden,  
Maekt myn hert en ziel doorwond,  
Ik zal u myn trouw besteden;  
Dat al uit een zuyvere grond.  
Daerom houd nu op met treuren,  
Want 't zal nu haest gebeuren,  
Dat ik voor u myn hert en zin,  
Leg op 't Altaer van de min.

8. o Fortuyn hoe kan het wezen,  
 Dat gy my zoo gunstig zyt;  
 Dat de Schoonste uitgelezen,  
 Nu myn treurig hert verblyt;  
 Komt dan onder deze linde,  
 Laten wy ons hier verbinde,  
 Aen dees klaere Waterstroom,  
 Onder deze lindeboom.

9. Zone en Maen zyt myn getuygen,  
 Dat ik haer opregt bemin,  
 Ik ga my hier voor u buigen,  
 Met een opregte hert en zin,  
 Och wat heb ik al geleden,  
 Maer dog egter wel gestreden,  
 Om u overschoone Maegd,  
 Die myn hert en ziel behaegd.

10. Jonkheid wilt dan hier uit leeren,  
 Wat opregte liefde doet,  
 Wild met geen Jonkman verkeeren,  
 Die maer draegt een vals gemoed;  
 Want ziet deze Minnaer trouwen,  
 Krygt haer tot zyn Egte Vrouwe,  
 Daer hy zo lang heeft gevryt,  
 Houd men nu de Bruylofts tyd.

11. Kom nu Nymphjes al te zamen,  
 Zing hier op dit Bruylofts feest;  
 Laet deez' Minnaer zegen praelen,  
 Met deez' Bruyt die hy nu heeft,  
 Speelt op Bas, Fiool en Fluyten,  
 Om dit Huwelyk te besluyten,  
 Vlegt voor deez' trouwe Minnaer schoon,  
 Op zyn Hoofd een lauwerkroon.

***Zamenspraak tusschen Moeder en Dogter of Jonkmans en Jonge Dogters Vryagie.***

***Stem: Als 't begint.***

't Was Nagt, 't was midde in de Nagt,  
 Dat men geen Sterre meer en zag!  
 En de Maen die scheen zoo duyster,  
 Duyster,  
 Dat men geen Sterre meer en zag...  
 Zoo laet al in de Nagt.  
     Zoet lief ik ben hier maer allein,  
 Dat ik eens by u mag zyn,  
 Komt van avond aen myn slaepvenster  
 Venster,  
 Dan zullen wy vrolyk zijn....  
 En leven buyten pyn.  
     't Was doe omtrent midder Nagt,  
 Op haer slaep-kamer quam een slag,  
 Haer moeder deed niet als vragen,  
 Vragen;  
 Wie of hier kloppe mag....  
 En zy niemant en zag.  
     't Is ons Poesie al zoo klyn moedelyn,  
 En 't Meisje is gevangen,  
 Vangen,  
 En met zoo liep het heen....  
 Zoo pootjes van haer treen.  
     De Moeder sprak wel Dogter fyn,  
 Wat mag het voor een Poesie zyn;

De Dogter sprak heel gaeuwe,  
 Gaeuwe,  
 't Is zoo een aerdig Dier....  
 Betoond myn veel plyzier.  
 's Morgens 't wierd schoon dag,  
 Dat het Poesie by 't Meisie lag,  
 En de moeder hoorden 't maeuwe,  
 Maeuwe,  
 Zy sloeg hem op zyn Gat....  
 En weg liep daer de Rat.  
 Moeder je bent een raere Vrouw,  
 Dat je de Rat juyst jaegen wou?  
 Het Beestje was myn leven,  
 Leven,  
 En nu is hy weg gevlugt....  
 En dat doet my zugt op zugt.

***'t Mensdom aangespoord tot zyn Pligt.***

***Op een Aengenaeme Wys.***

Wat is 't schoon, 't Mensdom te verpligten,  
 Met vreugt zyn Naesten hulp te bien!  
 Zyn vriend is beter om te verpligten,  
 Een ander door hem gelukkig te zien,  
 Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
 Krygt altoos zyn vergelding weer,   bis.  
 2.

't Geluk strekt ons zamen tot behoeders,  
 Men vint zyn vrint daer men niet en meent,  
 Zoo worden Turken onze Broeders,  
 Zoo ons de waere deugt vereert,



Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
Krygt altoos zyn vergelding weer, bis.

De dankbaarheid is eigen alle menschen,  
Zelfs een Barbaar kent die pligt!  
Kon ik 't Mensdom, zoo gelukkig wenschen,  
Ter volvoering van zyn pligt;  
Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
Krygt altoos zyn vergelding weer bis.

Voortaan ik wensch met u zamen te leven,  
Zoo vloeyt de deugt dan meer en meer  
En de vrindschap begint te herleven,  
men geeft malkander de vryheid weer,  
Een deugtzaam werk en dat van Eer  
Krygt altoos zyn vergelding weer: bis.

Zyn wy met verbonden aan malkander  
Is niet elk onzer een Nabuur,  
Den eene Mensch moet goed doen aan den ander,  
Dat gebied ons zelfs de Natuur,  
Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
Krygt altoos zyn vergelding weer bis.

't Beste op Aarde is dat alle Menschen,  
Leefde zamen in Eensgezindheid,  
beter kan ik myn Nabuur niet wenschen;  
't Maakt een deugtzaam hert verbleid,  
Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
Krygt altoos zyn vergelding weer. bis.

Al die de deugt bemint die word geprezen,  
Veeltyds men die niet en vind;  
't spreekwoord is zoo als wy lezen,  
Van daag uw Vyand morgen uw Vrind  
Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
Krygt altoos zyn vergelding weer. bis.

Dus word het deugtzaam werk beschreven,  
Maer men vind 't zelven meer,

Laet ons zamen in Vrindschap leven,  
 Zoo bloeyt de deugt dan hier en veer,  
 Een deugtzaam werk en dat van Eer,  
 Door Weldoen krygt men vergelding weer.

***Een Nieuw Lied. Wie 't Goedje trouwd, en niet de Maagd  
 Die staat bekaayt, en word geplaagt.***

***Stem: Wat werd ons al vreugd gegeven.***

VRyers wilt gy wel besinnen,  
 Gaet niet al te los in 't minnen,  
 Siet eerst watter omme gaet,  
 Hoe het met u Liefje staet.  
     Of sy deugtsaem is van leven,  
 Of sy reden weet te geven,  
 Niet te los noch onbedacht,  
 Datter niemand om en lacht.  
     Laet u niet aen 't Goet verbinden,  
 Wilt geen Trouwen onderwinden  
 Met een Duyfjen sonder gal,  
 Die men houd voor half mal.  
     Laet veel liever 't goetje baren,  
 Soekt ook wysheid in het paren:  
 't Goet en doet wel niemand quaet,  
 Maer wat is 't een slechte staet:  
     Als de Man alleen moet waeken,  
 En beschikken alle saeken,

Als de Vrouw is dom en bot,  
 Altijd even mal en sot.  
 Sulje op een maeltijt komen,  
 Wijse Man hoe moet gy schromen!  
 Gy hebt u nauwlijks omgedreyt,  
 Of gy vind u al bekeyt.

O dit kan soo dapper drukken,  
 Nog soo vreest gy 't hert aen stukken,  
 't geende dat 'er word gebaerd,  
 Meest al na de Moeder aert.

Voor gegreepen, na gesongen,  
 Bonte Ouden, Bonte Jongen.  
 Wilt gy leven ongequelt,  
 Neemt geen Doetjen om haer gelt.

't Geld en kan geen wijsheid geven,  
 Wijsheid is de fleur van 't leven,  
 Siet wel voor u wat gy doet,  
 Trouwt geen sots-kap om het Goed.

***Een Nieuw Lied. Een trots gemoed, met weinig magt, Dat werd gespot,  
 en uitgelagt.***

***Stem: Wat werd ons al vreugd gegeven.***

SO gy wilt gelukkig wesen,  
 En van yder een gepresen:  
 Neemt u treden wel gewis,  
 Loopt niet Losjes by de gis.

Al u saken wilt bestieren,  
 Stil en wel met goe manieren,  
 Soo weet niemand wat gy jaegt,  
 Hier nog ginder by een Maegt.

Jong gezellen wilt gy minnen?  
 Let hier op met rijpe zinnen,  
 't Is een lesje dat u past,  
 Daer al vry wat is aen vast.  
 Peylt voorsigtig eerst de gronden,  
 Dan daer na so maekt verbonden,  
 'k seg u eerst voorsigtig peylt,  
 Of gy ook te hooge zeylt.  
 Weet gy dan geen klip nog zanden?  
 Ligt zoo kan u Scheepje stranden?  
 Ligt zoo raekt gy aen den gront,  
 Dan zoo word u hert doorwont.  
 Gaet gy al te hoog uit vryen,  
 Hoop en vrees dat is u lyen,  
 Ligt zoo loopt ge een blauwe scheen,  
 Dan zoo gaje druypen heen.  
 Dan zal yder een u quellen,  
 En gedurig slaen en fellen,  
 Vriend u Liefje was te ryk,  
 Best te minnen zyn 's gelyk.  
 Al te hoog kan dikmael feylen,  
 Noodig is het eerst te peylen,  
 mind gy blind en onbedagt,  
 Gy raekt midden in de gragt.  
 Daerom Lieve gaet voorzigtig,  
 Deze zaak is te gewigtig,  
 Wild gy blyven in u eer,  
 Zet u pols niet al te veer.

### ***Een Nieuw Lied.***

Kloris lief myn tweede leven,  
 Waer in heb ik uw misdreven?    bis.

Dat gy wreed van zin,  
 Uw stoord aen myn min  
 Ik zal door die straf nog sneeden, sneeden,   bis.  
     Engel gaf ik daer toe reeden?  
 Zo waert gy met regt t'onvreeden,   bis.  
 'k Heb uw te allen tyd  
 Myn hert toegeweid  
 Schuw van de onstandvastigheden, heden,   bis.  
     Lief laet my dog beë verwinnen,  
 En verlaet uw straffen zinnen,   bis.  
 Kom rykt my uw Mond,  
 En heelt weer myn Wond  
 Dan zal ik uw eeuwig minnen, minnen,   bis.  
     Maer die wreede wilniet hooren,  
 Sy stopt voor myn klagt haer ooren,   bis.  
 En lacht met myn smert  
 Cupido treft geen hert  
 Want myn zuchten gaen verlooren looren,   bis.

### ***Een Nieuw Vermaaklyk Lied.***

#### ***Op Playzierige Vois.***

BEkoorlyk voorwerp van myne min,  
 Gy Boezemt my een Ema in;  
 Niet om te blussen des 's Werels Ociaen,  
 Dies moet ik in myn gloed vergaen!  
 o gy min, o liefde, o liefde, sta my by,  
 Maekt dat myn heil onwrikbaer zy.  
     Wiens hert ontvonkt niet op het gezicht,

Van 't Sielverrukkend Flonker ligt,  
 Haar lieve oogjes, omhelst met boogjes ach  
 Gelukkig die uw dienen mag,  
 o gy min, o liefde, o liefde, sta my by,  
 maekt dat myn heil onwrikbaer zy.

o Lippies bloeijent vol van zoetigheid,  
 Tot klippies voor myn ziel bereid,  
 Wat nektar gooden schenkt gy niet als 't u lust,  
 Aen hem die eens uw kaekjes kust  
 o gy min, o liefde, o liefde, sta my by,  
 Maekt dat myn heil onwrikbaer zy.

Uw blank gelaet dat zelfs de maen,  
 't Glinstrent wit doet schaemroot staen,  
 Haer lieve hantjes, zo teder, zo volmaekt  
 Syn marmer, daer myn ziel na haekt,  
 o gy min, o liefde, o liefde, sta my by,  
 maekt dat myn heil onwrikbaer zy.

Wie is 't die alles regt melden zou?  
 Wie teld o nooit volpreezen trouw:  
 U lighaems gave en ziels bekoorlykheen  
 Steeds in myn herte aengebeen:  
 o gy min, o liefde, o liefde, sta my by,  
 maekt dat myn heil onwrikbaer zy.

### ***Een Nieuw Vermakelyk Lied.***

#### ***Op een Aengename Wys.***

1.

ALs Philis voor de zang ontwaekt,  
 De Zon in 't ryzen hem vermaekt!  
 De lieffelyke Morgenstont,  
 Verspreyt zyn geure in 't rond,  
 De lieffelyke Morgenstont,  
 Verspryt zyn geuren in 't ront.

2.

Kom aerdig beelt van Silvia;  
 Uw schoonheid zonder wederga,  
 Uw lipjes roder als een roos,  
 Welk myn ziel voor eeuwig koos,  
 Uw lipjes roder als een roos,  
 Welk myn ziel voor eeuwig koos.

3.

Ziet haest de Lente in 't groen kruyt,  
 Het Velt dat strooyt zyn Roozen uit,  
 Het Velt dat geeft al voor ons oog,  
 Meer kleuren als een Regenboog,  
 Het Velt dat geeft al voor ons oog,  
 Meer kleuren als een Regenboog.

4.

Besluit het Huwelyk Philis dan  
 Met Silvia als 't wezen kan,  
 Geluk dan Philis met uw Bruid,  
 Wyl gy die schoone hebt tot buyt;  
 Geluk dan Philis met uw Bruid,  
 Wyl gy die schoone hebt tot buyt.

5.

Hier hebje 't Feest van Silvia,  
 Speelt op Fiool, Crati, Cymbael!  
 En dat hier op het Bruylofts-Feest,  
 Kom Jonkheid zingt om 't aldermeest.  
 En dat hier op 't Bruylofts-Feest,  
 Kom Jonkheid zingt om 't aldermeest.

6.

Dus is dan Philis nu gepaert,  
 Met Silvia hem lief en waerd!  
 Geen zaek hem blijder wezen kan,  
 Hy werd door Silvia een Man,  
 En Philis door Silvia een vrouw,  
 Wat of zy beter wenschen zou.

## *Een Nieuw Herders Lied.*

### *Op een Aangename Wys.*

Schone Bruynette uw sturse gemoet,  
 Dat doet 'er myn hert, bersten van smert,  
 Schoonste uitgelezen,  
 Die ik zoo lange tyd;  
 Om uw zoet wezen,  
 Bemind heb zoete Meid,  
 Met vlyt Godin!  
 Moet ik derve uw Min,  
 Gy doet myn jeugdig jonkhert weerstand aen,  
 Dat doet my maken een droevig misbaer.  
 2. Klein Cupidoetjes gy hebt myn lot tot spyt verleid  
 Deze Maegt daer myn jonkheit na jaegt,  
 En dat ik haer  
 Zie met een ander Minnaer;  
 Dat doet mij maken een droevig misbaer:  
 Het overdenken valt my zoo hart,  
 Van pyn en smart,  
 Gy doet barsten myn hart,  
 Gy doet mijn roepen bij dag en bij nagt:  
 Ach had ik nooit op minne gedagt.  
 3. En nu laet zij mij in een droevig getreur!  
 Want nu sluijt zij mij buijten haer deur,  
 Moet ik haer verlaten,  
 Wat zal mij geschien;  
 Want kan 't mij baten,  
 Zoo van haer te vlien?  
 Kom Floraetje, kom vlegt nu een krans,  
 Van bloemen en kruijt, hier in deze dans,  
 Kom nu Godinne, speel op snaer en fluijt,  
 Kom laet ons zingen, voor Bruijdegom en Bruijd.



***Een Nieuw Lied.******Op een Schoone Vois.***

1.

Nanette vijftien jaer omtrent,  
 Het waere voorbeeld van de lent,  
 Het is een roos die maer verschied,  
 En maer wil blooze, en liefkooze,  
 Voor Luden haer vrind... bis.

2.

Haer vel verbruint door 't Zonne vuur  
 Overtreft de Edele Natuur;  
 De witte Borst van 't lieve kind,  
 Schijnt maer te bleoije,  
 Voor Luden haer Vrind... bis.

3.

Haer lieve mond roept om een zoen;  
 Haer oog bewijst dat men 't mag doen;  
 Maer deze gloet men niet meer vind,  
 Voor Luden haer Vrind... bis.

***Tegen-zang.******Op dezelfde Wys.***

De Schoonheid van mijn Ziels vrindin,  
 De glans van myn Nanette,  
 Doet myn hert van liefde blaeken,  
 Waerom ik moet eeuwig haeken?  
 Na het voorwerp van myn Min... bis.

2. Haer heldere stem, haer lieffelyk sier,  
 Haer straelende oogjes en schitterend vier  
 Haer oogjes stort in myn teder hert.

Een onuitspreekbare smert;

Alle daegen uur op uur... bis.

3. Myn ziel verteert in haere gloed,  
Als ik haere hand mag raeke,  
Wild myn smerte niet vermeeren,  
In haer boezem niet verteeren,  
O dat doet myn ziel zoo goed... bis.

4 O Flonkerster die my doorwond,  
Houd op van my te blaeken,  
Wild myn smerte niet vermeeren,  
In u boezem niet verteeren,  
Maer bemind myn weer zoo goed... bis.

5. Och hemel wat een droef geluyt!  
Hoor ik nu tot myn koomen?  
Moet ik dan van droefheid sterven?  
Kan ik dan geen troost verwerven?  
Van een die ik teer bemin... bis.

6. Wat hoor ik daer voor lieflykheid;  
Wie komt myn Ziel zoo stooren?  
Is 't Nanette na 't verklaeren?  
Of den Echo myn vervaeren?  
Roept nog eens ik ben te vree... bis.

7. Wel aen daer is myn hert en hand,  
Wilt uw met myn verbinden!  
Laet ons in den Echt vergaeren,  
En ons ziel te zaemen paeren!  
Ons twee herten zynen een... bis.

8. Wild nu dan op Trompetten blaetze,  
Op dit heerlyk huwelyks Feest;  
Van een Maegt van Vyftien Jaeren,  
Die nu op dit Feest zal paeren,  
Ja met Luden haere vriend. bis.

9. Komt herders vlegt een Bloemen-Krans,  
Van Mirthen en Lauwrieren!

Wildze op 't hoofd gaen zetten  
 Van die schoone Bruyt Nanette  
 En op Luden haere Vrind... bis.

***Zelde van Pas.***

***Op een Aengenaeme Wys.***

1.

Indien ik eenmael met genoegte,  
 En regte ernst verliest mag zyn?  
 Zoo wenich ik dat het zoo zal voegen;  
 Dat ik niet zie op edele schyn,  
 Ik val al aerdig in het minne,  
 Schoon ik juyst niet keurig ben,  
 Ik stel zo aenstonds myne zinnen,  
 Op iemand die ik niet en ken.

2.

Myn Lief hoeft geen Adoon te wezen:  
 Op dat ik op geen Schoonheid roem!  
 Het schoonste schoon en uytgelezen  
 Verandert even als een bloem.  
 Niet al te mooy, niet al te lelyk,  
 Niet al te groot, niet al te klyn,  
 Niet al te knorrig, niet al te goelyk,  
 Zoo wensch ik dat myn lief mag zyn.

3.

Niet al te slordig, niet al te swierig,  
 Niet al te zindelyk, niet al te vuyl,  
 Niet al te kwaet, schoon dat ik pruyl.  
 Verstandig dog teffens niet te schrande,  
 Goet van leven, niet te fyn,  
 Niet te [gedienstig] mag zyn.  
 Zoo wensch ik dat myn lief mag zyn.

4.

Daer by moet zy met hert en zinnen,  
 Myn eere, agten en ook met een  
 My ook eerlyk trouw beminnen,  
 My alleen, en anders geen.  
 Zy moet my strekken tot genoegten;  
 Des levens als een Medicijn  
 O noot lot wil het tog zoo voegen?  
 Dat ik eens zoo getrouwt mag zyn.

5.

Dan zal ik in uw gunste roemen,  
 Als in plaets van gaen maer weg,  
 Men hoord myn Engellintje noemen?  
 Terwyl ik ook Engellinnetje zeg.  
 Dan zal ik kussen met gestrengel,  
 En houwen uw voor Medicijn;  
 O noot lot gunt my zulk een Engel!  
 Daer ik dan mee getrouwe mag zyn.

### ***Een Aangenaam Minne Lied.***

#### ***Op een schoone Vois.***

VOor de deur van myn gemoet,  
 Heb ik lang genoeg staen wagten  
 Liefste lief eens open doet,  
 Daer is de sleutel al van myn hert,  
 Op dat ik gezuverd werd,  
 Al des Werelds ydelheyd,  
 Soete liefje niet langer beyd.  
 Ik heb myn voetjes net gemaekt,  
 Lief ik zouze weer vuil maken,

Als ik op der aerden kwam,  
 Ik heb myn Rok eerst uit gedaen,  
 Soete Susjens hoe zal dat nog gaen:  
 Om die weer te trekken aen:  
 Liefje ik kan niet weder op staen.

Lief legt gy nog in rust,  
 Ik zoek u niet te vermoegen,  
 Als het u niet meer en lust  
 Adieu dan Bruid en ik wil gaen,  
 Het is hier lang genoeg gestaen,  
 Ziet ik laet u in den druk,  
 Vind gy my het is u geluk.

Zoet schildwagt blyft wat staen,  
 Ik moet u weynig vragen,  
 Hoord wat ik u zeggen zal,  
 Is u daer niemant ontmoet;  
 Ach myn alderliefste zoet;  
 Good van verwen als een korael  
 Soet van wezen en zoet van tael.

Hoord hoe datze myn bemind,  
 Hoord de Bruyd eens lammeteeren,  
 Nou zy my straks niet en vind:  
 Het is de liefde die haer dwingt,,  
 Myn te volgen over al,  
 Ik haer wederom bemind:  
 Ik myn gratie geven zal.

Wellekom myn waerde gast,  
 't Is u geluk dat ik u vinden:  
 Ik zal u wel houden vast:  
 En niet wederom laten gaen:  
 Voor myn luy traeg op staen:  
 Maer u minnen al den tyd:  
 Om dat gy myn Liefste zyt.

***De Lente.******Stem: Christelyke Beek.***

1.

ô Lente Tyd!  
 Uw lieflykheid  
 Maekt den Mensch als opgetogen;  
 Gy vernieuwd elks Leeven;  
 Gy kunt vreugde geven!  
 Doet de Winter sneven,  
 Zonder tegenstreven,  
 Uw glans alleen,  
 Steld ons te vreen;  
 Wie erkend niet steeds uw zoet vermogen?

2. Uw Lustig Groen,

Kan Lusten voen;  
 En de Ziel een waer vernoegen geven,  
 'k Mag de bloei der boomen,  
 Vrolyk op zien komen;  
 'k Zie de zilvre Stromen,  
 Vlieten langs de Zomen  
 Uw lieflyk zoet.  
 Dat vreugde voed  
 Doet en Mensch en Vee gelyk herleven.

3. Ach! mogt myn Oog,

In deze boog  
 Ook myn Zielsvoogdesse eens gewinnen  
 'K zou dan adem halen,  
 Door haer Flonkerstralen,  
 Nimmer te bepalen,  
 Nimmer af te malen,  
 ô Lieve Maegd;  
 Die my behaegd:  
 'K zweer, ik zal uw Schoonheid eeuwig minnen.

***Een Nieuw Lied of waare Beschryving uit Doeveren in Engeland,  
wegens de barbaarsche wreedheid van een Kuiper betoond aan zyn  
Vrouw, door zyn eige Moeders raad.***

***Wys: Van de Gouverneur van Zeeland.***

1.

O God! Wat yselyke maer,  
Word ons nu weer beschreven,  
Daer is in duizend jaer  
Geen wreeder stuk gebeurd,  
Wie 't hoord zyn hart dat treurt,  
Van rouw in stukken scheurd,   bis.

2.

Tot Doeveren in Engeland  
Woonden een ryken Kuiper,  
Begaeft met goed verstant:  
Een deugdsaem schoone Vrouw,  
In liefde en in trouw,  
Sy had geen druk of rouw,   bis.

3.

Eilaes! dit duurt een korten tyd,  
Want den Satan vol listen  
En zwarten haet en nyd,  
Misgund dit jonge Paer,  
Haer vreugde by te gaer,  
Dat hun bragt in gevaer,   bis.

4.

Zyn moeder woonde by hem in huis,  
Hoord wat zy gaet beginnen

Door duivels hel gespuis,  
 Zy sprak myn Zoon, ag! ag!  
 Ik wel beklagen mag  
 Het uur van u Trouwdag, bis.

5.

Dit woord sprak zy verscheide mael  
 Altyd met zware zugte  
 En een bedroefde tael!  
 Op 't letst den Zoon met vlyt  
 Dan tot zyn moeder zeid  
 Waerom is 't dat gy schreid, bis.

6.

Zy sprak eilaes! myn waerde kind,  
 Ik mag met regt wel zeggen  
 Dat gy zyt ziende blind:  
 Gy hebt een schoone vrouw,  
 Maer ik vrees dat die trouw,  
 U zal brengen in rouw, bis.

7.

Hy sprak ag waerde moeder myn,  
 Wat mag hier van de reden  
 Of wel de oorzaak zyn:  
 Ik heb een deugdzaam vrouw  
 En zy is myn getrouw,  
 Maer zy antwoorden gou, bis.

8.

De eer en lof die gy haer geeft  
 Die word van haer misbruikt  
 En slegtelyk beleeft:  
 Zy is een ligte bant,  
 Een schandvlek in ons land,  
 Door haer raekt gy in schand, bis.

9.

Dit viel hem als een steen op 't hert,  
 Daer door zyn zinnen dolen,



En zyn verstant verwert,  
 Den Satan met listigheid  
 Hier zyn netten uitspreid,  
 Hem schandelyk verleid, bis.

10.

Door duivels list op eenen nagt,  
 Als ieder in zyn rust  
 Ende te bedde lag.  
 Sprak tot zyn vrouw o schand!  
 O Hoer! gy moet van kant,  
 Hy als eenen Tyrand, bis.

11.

Kapt met een byl haer in het hooft  
 Dat zy viel dood ter Aerden:  
 De herssens door geklooft:  
 Hooft, armen en been,  
 Hakt tot stukken van een,  
 Terwyl hy was alleen, bis.

12.

Hy sneed haer verder op 't lichaem,  
 Want ziet zy was hoog zwanger:  
 Dees duivelschen Tyran,  
 Twee Kinders van een dragt,  
 Hy in hun bloed versmagt,  
 Hoord wat hy doen bedagt, bis.

13.

Hy kuispte al 't Vlees in een vat  
 En zette het in een boot,  
 En voor doen uit de stad,,  
 En smeed haer doen in Zee,  
 Hy kwam weer op de Ree,  
 Dagt op geen ramp of wee, bis.

14.

Zoo gauw den bloed kwam uit zee,  
 Zoo kwam dit lighaem dryven

Tot Doeveren op de Ree:  
 Het vat wierd opgevist,  
 Maer niemant niet en wist  
 Wie dit vat had gemist, bis.

15.

Maer op dit vat wierd opgedaen,  
 Een ider stond verslagen:  
 O God! wild ons bystaen!  
 Ziet hier een wreede moord!  
 Nooit desgelyks gehoord,  
 Waer op men aenstonds voort, bis.

16.

Ging na de edel Maghstraet,  
 Die aenstond zyn gekomen,  
 Zagen dees grouweldaed:  
 Den Moordenaer vol angst bedugt  
 Die nam terstont de vlugt  
 Zoo hy hoord dit gerugt, bis.

17.

Hy wierd vervolgt en gevat,  
 Geketend en geboeit:  
 En gebragt naer de stad,  
 Gebragt by 't lighaem hoord:  
 Maer hy bekende voort  
 Zyn grouwelyke moord, bis.

18.

Zoo gauw zyn moeder had verstaen  
 Dat haer Zoon was gevangen,  
 Heeft zy van stonden aen,  
 Een mes o God! wat smert,  
 Gestoken in haer hert  
 En viel voor dood ter aerd, bis.

19.

Zyn Sententie wierd dan gemaekt,  
 Hy moest gerabraekt wesen,

Met een byl in 't hoofd gehakt:  
 Voorts armen en been  
 Gekapt tot stuk van een  
 Tot spiegel voor ieder een,   bis.  
 20.

En verders op het Galgeveld  
 De stukken en brokken  
 Op het Rad gestelt:  
 Zyn moeder aen zyn zy  
 Door haer opstokery,  
 Ach! hoe komt de mensch in ley,   bis.

### *Jannetjes Afscheid.*

#### *Stem: Wie zag ooit schoonder schoone.*

1.  
 VAer wel, ô myn Jannetje!  
 Vaer wel in eeuwigheid!  
 Zie hier in 't eind verplettten  
 Een Hart, vol tederheid:  
 Een Hart beklemd door zorgen;  
 Waer in steeds lag verborgen  
 Een tedere Minnegloed,  
 Door u gevoed.

2.  
 Van vriendenhulp verlaeten,  
 Alom vervolgt, o pyn!  
 Van die my t'onregt, haeten,  
 Moet ik als Balling zyn;  
 'k Zal ligt uw glansryke oogen,  
 Nooit weer aenschouwen mogen;

't Lot rukt my van uw af!  
o Wreede straf

3.

Nooit druk ik meer de lipjes,  
Zo teder, al voorheen;  
'k Zal nimmer, op die Klipjes  
Weer stranden, neen, o neen!  
o Nektar zoete Kusjes,  
Bronaders van myn Lusjes!  
Aen u herdenkt myn Hart  
Helaes, met smart.

4.

Uw lieve aenminn'ge Handjes,  
Daer 't schoon Albast voor bukt;  
d'Aenkweeksters van myn brandjes  
Zyn van my afgerukt,  
'k Zal nooit uw wedervinden;  
Vaer wel van, myn Beminde,  
Om wien ik eeuwig kwyn;  
o Wreede Pyn.

### ***De Vrolyke Jeugd.***

***Stem: Lys sliep eens in 't Bos, in 't lommer.***

1.

Kom laet ons saem als helden leven,  
Denk om geen ramp, denk om geen Pyn:  
Droefheid moet ons hier niet doen beven,  
De Jeugt wil dat wy vrolyk zyn:  
De Grysheid kan ons hier niet behagen:  
Viva de Min! Viva de Wyn,

Weg, weg, o druk,  
 Verschoon onz' edele Lente dagen,  
 Weg, weg, o druk,  
 Beroof ons nimmer van 't geluk.

2.

Wat kan onz' harten toch bekoren?  
 't Is zoete Wyn, 't is zoete Min,  
 Wy willen na geen veinzers hooren,  
 Geen huichlary kend onze zin,  
 De grysheid kan ons hier niet behagen.  
 Viva de Min, viva de Wyn,  
 Weg, weg, o smart,  
 Verschoon onz' edele Lentedagen,  
 Weg, weg, o smart:  
 Komt nimmer in ons vrolyk hart.

3.

Wy weten dat by 't jeugdig leven  
 Een glaesje Wyn, een kusjes voegt,  
 Zo lang als die ons niet begeven,  
 Zyn wy te vreen, zyn wy vernoegd.  
 Den gryzaerd kan ons niet behaegen:  
 Viva de Min, viva de wyn  
 Weg, weg, o Pyn,  
 Verschoon onz' edele Lentedagen,  
 Weg, weg, o Pyn,  
 Beroof ons nimmer 't vrolyk zyn.

### ***Een Nieuw Lied.***

#### ***Op een Aengenaeme Wys.***

En als de Gulde Zon syn straelen!  
 In de vroege Morgenstond;

In de velde neer laet daelen,  
 Strooit zy Rooze uit haer Mond,  
 En als het weder trekt in 't Zuije,  
 Al de Bloeme en de Kruije,  
 En uw glans is luister vier,  
     En de Diere,  
     Vrolyk zwiere,  
 Febus groet haer met een Lier.

2. Febus lonkt de Herderinne  
 Dien ik Eeuwig min zal bien  
 Dien ik Eeuwig zal Beminne  
 Laet myn maer uw Schoonheid zien;  
 Ik zal uw Schaepjes helpe weide;  
 Ik zal ze by de myne leide,  
 Zy is die overschoone Maegt;  
     Ziet de Zonne,  
     Haer overwonne,  
 Die zy in haer Voorhoofd draegt.

### ***Een Aardig Lied.***

#### ***Op een aangename Wys.***

1.  
 O Philis lief myn Velt-Godin,  
 Betoond myn eens uw Wedermin,  
 Wil eens myn zugten en geklag  
 Veranderen in een blyder dag,    bis.

2.  
 Of wil gy dat de Wreede Dood,  
 Myn rukt in zyne duystere Schoot?

Kunt gy o Philis zyn zoo straf  
Daer ik uw nimmer oorzaak gaf, bis.

3.

Ach! waer uw hert gelyk het myn  
Gekwest door 't Minnewigt fenyn:  
Zoo zag ik eerlang myne lust  
Door Liefdens kussen afgekust, bis.

4.

Laet van daer ik voor neder kniel  
Myn winnaer noemen van uw Ziel  
Rykt myn uw hand, ten Min-bewys,  
En offeren myn uw hert ten prys. bis.

5.

Wat hoor ik uit uw lieve Mond?  
Gy zegt: ik ben als gy doorwond;  
Geluk, geluk met het geval  
Ik Schenk uw myn hert, 'k schenk uw 't al, bis.

### *Vryagie tusschen een Herder en een Herderin.*

1.

Haer Oogjes blinken als de Zon,  
Ik hiet de schoonste wellekom,  
Haer Borsjes ront, met melk en Hoon,  
Twee Tepeltjes Kouralen Root.

2.

Haer Tantjes witter als Eyvoor,  
Haer halsje draegt een Parlesnoer:  
Haer voetjes Teer maer vlug en Snel  
Die Schoonste: die behaegt myn wel.

3.

Haer Roozen Rood kouralen Mont,  
 Als ik die kus maekt myn gezont?  
 Haer Hantjes zagter als vluweel,  
 Myn alderschoonste pronk Juweel.

4.

Maer ach myn Sugten is om niet,  
 De Schoonste agt myn klagen niet,  
 Zy vlugt voor myn het Boswaerd in?  
 Myn Alderschoonste Zielsvrindin.

5.

Ik volg haer op staende voet:  
 Ik voel ontsteeken myn minnegloet?  
 Daer zit zy aen een Klaer Fontyn,  
 Al met haer Schaepjes aen haer zy.

6.

Ik groet uw overschoon Godin,  
 En toont uw minnaer weder min  
 Daer is op Trouw een Diamant,  
 Kom rykt myn maer uw Regterhand.

7.

Ik neem het van uw op Trouw aen,  
 Wy zullen zaemen te Bruiloft gaen  
 En dat al by de Herders Sael  
 Hier in het geurig Groenendael.

### ***Een Aardig en vermakelyk Lied, van een Boer uit 's Hertogenbosch.***

#### ***Op een Aangename Wys.***

1.

DAer was een Boer uit Hertogenbos,  
 't Was 'er een looze vos,  
 Hy ging na de markt toe lopen,



Wild myn wel verstaen:

't Was om zyn hoendertjes te verkopen,

't Was een hen met een haen.

2. Daer stond een Juffrouw in haer deur,

Boer wat looft gy jou haen,

Ik verkoopze voor een stukkie van agten,

Schoone jonge Vrouw,

Mogt ik een Nagtje by uw vernagten,

Ja ik schonkze jou.

3. Zyt gy dan nog een jong gezel,

Sprak daer de Mamezel,

Dan hoeft gy my geen driemaal te vragen,

Sprak daer de Meid;

Of ik zou een kansje met uw wagen,

Ja in stilligheid.

4. De Boer die trad de kamer in,

Al met die schoon Godin,

En de Meid al ondertusschen,

Tapten een volle kan,

Setten de Boer een Stoel met een kussen,

Zit wat neer huisman.

5. De Juffrouw maekten haer Borsjes bloot,

Als Couraele rood,

Waer van de Boer wierd heel ontsteeken,

Al door de Min!

Zyn jonkhert begon te breeken,

Van die schoon Godin.

6. De Boer die bragt haer met zyn hand,

Al naer het Ledikant,

Soekt gy myn hier zoo te verkragten.

Sweer uw ik zal,

Schreuwen als een Dief by nagten,

In de Paerde Stal.

Doe de Boer zyn dingetjes had gedaen,  
 Is hy weer opgestaen,  
 En hy zy myn lieve Arriaentje,  
 Schoone Jonge Vrouw:  
 Had ik nog een Korf met een haentje,  
 Ja ik schonkze jou.

***Een Nieuw Lied. Op de Leidze Dragonders.***

***Op een schoone Vois.***

1.

Vrydags kwamen zy in den Haeg,  
 Waerde Dragonders van Leyen,  
 Vrydags kwamen zy in den Haeg,  
 Waren die Haegze Meisjes zoo graeg;  
 Om dat zy kreegen veranderingen,  
 Want de garde die was te gemeen,  
 Switzertjes daer kon gy 'er niet by  
 Nog liever een Leidze Dragonder op zy..  
 Nog liever een Leidze Dragonder op zy.

2.

's avond staene zy in de deur,  
 Met een Leidze Dragonder te praeten,  
 's Avonds staen zy in de deur,  
 Zus, sus, sus, mijn Moeder komt deur,

Want die zou men daer over bekyve,  
 En die zou 't ook niet toestaen,  
 En die zou 't ook niet toestaen,  
 Dat ik met een Leidze Dragonder zou ga..an  
 Dat ik met een Leidze Dragonder zou gaen.

3.

's Avonds gaene wy over de straet,  
 Met een Leidze Dragonder te praeten,  
 's Avonds gaene wy over de straet,  
 Met een Leidze Dragonder en praet,  
 En wy spreken niet als van vryen,  
 En gestadig al van de min,  
 Dan zyn ook de Meisjes zoo bly,  
 Als zy maer spreken van vry...jery,  
 Als zy maer spreken van vryjery.

4.

Myn Ouders belette my niet de trouw,  
 Zij belette my niet te vryen,  
 Myn Ouders belette my niet de trouw;  
 Want myn Moeder is zelfs een Vrouw,  
 Maer Dogtertjes alsje wilt vrijen:  
 Neemt 'er een frisse hagnaer,  
 Dan hebje ook een goed man  
 Dieje zoo lekkertjes zoenen ka...n  
 Dieje zoo lekkertjes zoenen kan.

5.

De hagnaers die spanne de kroon,  
 Die durve komen by nagten op straeten,  
 De hagnaers die spanne de kroon,  
 Dat durft geen Leidze dragonder doen,  
 Die moeien ook in haer holletje blyven,  
 Zy mogen niet komen by nagt op straet;  
 Zy mogen niet komen by nagt op straet,  
 Aldaer de ronde Patroelje uit ga...at  
 Aldaer de ronde Patroelje uit gaet.

6.

De Haagsche Nymphies zyn niet te vreen,  
 Voor datze daer hebben ieder een,  
 De Haagsche Nymphies zyn niet te vreen,  
 Voor datze daer hebben ieder een,  
 En dan gaen zy weer na Leyden,  
 En laeten de Meisjes in het verdriet:  
 En laeten de Meisjes in het verdriet!  
 Hy en dat is 'er wel meer geschi...ed  
 Hy en dat is 'er wel meer geschied.

### ***Het Verlooren Lam.***

#### ***Op een zeer Aangename Voys.***

1.

Myn Lammetje lief, wat droeve pyn,  
 Myn Lammetje zal gestorven zyn,  
 Myn Lammetje zal gestorven zyn,  
 Of wel 't is dood, of wel 't is dood,  
 Of wel 't is verlooren,  
 't Is van de Winter eerst gebooren.

2.

Het wou maer uit myn hand ontfaen,  
 Het gras, de bloem, de thimiaen,  
 Het gras, de bloem, de thimiaen,  
 Of wel 't is dood, of wel 't is dood!  
 Of wel 't is verloren,  
 't Is van de Winter eerst gebooren.

3.

Het volgde my al omme mee,  
 Zoo dra het my zag, het riep bee,  
 Het was nooit zonder my te vreedem;  
 't Volgen my na, al op mn schreede,

Het droeg een Lint tot halzeband  
 Dat my Colin schonk tot een pand.

4.

Colin, Colin zoo lief voor dezen,  
 Myn Lammetje lief, myn Lammetje lief,  
 Waer mag myn Lam dog wezen,  
 Myn lammetje lief, wat droeve pyn,  
 Myn lammetje zal gestorven zyn,  
 Myn lammetje zal gestorven zyn.

### ***Een Nieuw Geestelyk Lied, van het lieflyk Zonneligt in de Dageraat.***

#### ***Op een Schoone Wys.***

1.

Wanneer de Zon in de Dageraet,  
 Scheen met zyn lieffelyk gelaet,  
 Zy stont den Hemel zo schoon en zo bloot,  
 Wanneer de Zon in 't Morgenroot,  
 O Zon, o straelen, o straelen lief en schoon,  
 Die stanen aen des Hemels troon.

2.

De velden ruike lieffelyk,  
 En zyn met gras bloemtjes ryk,  
 En zyn zeer schoon en ook zeer zoet van geur  
 Al met zyn lieffelyke kleur:  
 O Zon, o straelen, o straelen lief en schoon,  
 Die stanen aen des Hemels troon.

3.

Aensiet de gulde Zon en Maen,  
 Hoe sierlyk aen den Hemel staen,  
 En ook de sterre my door haer aenschyn,  
 En 't lieffelyk Zonneligt allein:

O Zon, o straelen, o straelen lief en schoon,  
Die stanen aen des Hemels troon.

4.

Wanneer het lieve Zonneligt,  
Komt rozen met een zoet gesigt,  
En ook dat schoone Hemels Firmament,  
O Zon, o straelen, o straelen lief en schoon,  
Die stanen aen des Hemels troon.

***Klugtig Lied, van Hansken en Magdaleentje, hoe zy te zamen een vrolyk  
Nagtjen, by zeker toeval; over bragten, dienende tot een  
waarschouwinge voor alle Jonge Dogters.***

***Stem: Schoon Leander, myn, enz.***

1.

HAnsje die ley in een slootje,  
En verbeide zyn avontuur,  
Toen quam daer van een zoet zootje,  
Alzoo schoone Creatuur,  
Van zingen, quinkeleeren,  
Van danssen, springen en domineeren,  
En van dat Brouwers nat,  
Was 'er dat Meisje vol en zat.

2.

Leeneken quam al langs de linden,  
Onder de Boomkens op de Dyk,  
Men hoorden haer een Deuntje zingen,  
Ja men hoorden 't alzoo wyd,  
Men zagze van d'een tot d'ander dwalen,  
En op haer knietjes ter aerde dalen,

Eny riep, och, och ik val,  
Den heelen Dyk was haer te smal,   bis.

3.

Hansje zag dat Meisje van verre,  
Op den Dyk de groene baen,  
Haer oogjes scheenen als twee sterren,  
Haer aenzigt rood als eenen haen,  
Dat Meisje tierde haer alzo byster,  
Hansje die dogt, een dronke Vryster,  
Is 'er een Engel in 't Bed voor myn,  
Een ieder vijcht op zyn gety,   bis.

4.

Hansje greep 't Meisje by haer beene,  
Datze van schrik zoo zeer verschoot,  
Van den Dyk viel Magdaleene,  
Tuymelde by hem in de Sloot,  
In 't vallen scheen zy hem t'omarmen,  
Om nog haer ledekens te verwarmen,  
Maer doen was hansje alzo bly,  
Dat hy zyn liefje had op zy,   bis.

6.

Hy trok uit haer kouszen en schoenen,  
En haer witte schorteldoek,  
Hy gafze duizend Minne-zoenen,  
In zyn karnate Onderbroek,  
Hy ging het Meisje heel uittrekken,  
En haer beide wel onder dekken,  
Maekte een Beddeken in het Riet,  
Daer leenken haer maegdom liet.   bis.

6.

Dat zoete kind gaf haer tot rusten,  
ô Onbedagte zoete schaep;  
Hansken was vol minne-lusten,  
En hy sliep de hazen slaep,  
Zoo doen veel Boeren zy gaen vryen,

Om een mooy Meisjes eer te bestryden  
 En zoo wierd leeneken in der Nagt,  
 Al zoetjes met haar wil verkragt. bis.

7.

's Morgens vroeg als 't begon te dagen,  
 Leeneken keek zoo droeffelyk om,  
 Hansken die lag in zyn liefs armen,  
 Ja als eenen Bruydegom;  
 Dat Meisje begon haar oogjes te wryven,  
 Och! och, hoe zalder myn moedertje kyven,  
 Gy zyt den dief, verover van myn Bloem,  
 Van mynen fieren magedom. bis.

8.

Schoon kind ik heb u niet gestolen  
 En waarom ben ik dan een dief?  
 Ga ik by Venus-kind ter schoolen,  
 Het is maar vriendschap zoete lief:  
 Of kom ik by u in der Nagten;  
 Wilt dat voor geen dief-stuk agten:  
 Heb ik een Bloempje van u ontfaan,  
 Ik heb 'er den Roose boom laten staen.

### ***Een Nieuw Lied.***

#### ***Op een Aangename Vois.***

JA Mie Mie in korte tyden,  
 Sult gy vrouw van Midas zyn,  
 't Is nu tyd uw te verblyden,  
 Stel ter zyden alle pyn,  
 Wilt uw hart tot rust begeven,  
 Ja Mie Mie van nu en voor altyd,  
 Sonder pyn of zonder smerten,  
 Voeden der vereende herten,



Ja in waerde liefde leeven,  
Leven in gerustigheid.

2. Met wat lust zal ik gaen Minne,  
Met myn lief in 't groene gras,  
Met wat lust zal ik gaen spinnen,  
Aen de beminden van Midas,  
Onder deze groene bladen,  
Met myn alderliefste nevens my,  
Sal ik jokke zal ik Speelen,  
Sal ik van hem een zoentje steelen:  
Dan zal Midas tot my nadre,  
En omhelzen zyn mie mie.

3. Damon van die ik beminnen;  
Draegt de roem des werelds rond,  
Segt het zyn zoete godinne;  
Siet die aengename mond?  
siet die voetjes ziet die handjes;  
siet die aengenaem blozend couleur,  
siet die welgemaekte leden,  
En meer andere bevalligheden,  
siet die lipjes ziet de hantjes,  
Ruikt een aengenaeme geur.

### ***Een Nieuw Lied.***

#### ***OP een schoone Vois.***

1.  
TE vergeefs wil ik staeg zetten,  
De Reeden teegen de Min,  
Maar de liefde gaf myn wenen,  
Die ik niet volgen kan in,  
Wykt van my verdoolde reede,  
Myn hart is te diep doorwond,

'k Heb een schoone aengebeeden,  
'k Zie nooit af, van 't Trouwverband

2.

Het plaisier daer 'k my in dompelen,  
Volgt my zelfs tot in den slaep,  
Maer dan komt als overromplen,  
Eenen Droom die my ontwaekt,  
Dan roep ik verdwaelde zinnen,  
Liefde spot niet met de deugd,  
'k Geef my gantschlyk aen die kunne,  
Zy alleen strekt my tot vreugd.

3.

De Nagt spreide haer gordynen,  
Toen myn ziele wierd doorgriefft.  
En men zag de sterre schynen,  
Toen 'k vervoert wierd door de liefd',  
Deeze verrukking vol genugte,  
Gaf my onophoudelyk moed,  
En nu dagt te smaeken vrugten,  
Deze boven 't Aerdsche zoet.

4.

.Voor U alleen is 't dat ik leeven,  
Op dat ik uw behaegen mag,  
Gy hebt op myn te vergeeven,  
Duizend Leevens dag op dag,  
U te zien verwekt my plaegen,  
Gy allen hebt deeze gaef.  
Dat de liefde u tot behaegen,  
Schiep, en my tot uwen slaef.

### ***Een Nieuw Lied.***

#### ***Op een Aangename Wys.***

Ach wat zal ik nu beginnen,  
Ik durf myn Philis niet meer minne,  
Ik ben uit haer gunst gestooten,

Zy heeft haer hart voor geslooten,  
 O! wat uitgezogte pyn,  
 Van zyn Lief gehaet te zyn.  
 Philis U te moeten derven,  
 Doet my duizend dooden sterven,  
 Maer helaes, waer zal ik vlieden,  
 Wie, wie zal my hulpe bieden,  
 Ik ben ten einde van myn raed,  
 Want myn Liefde word versmaed.

***Een Heerlyk Vryagie, tussen een Prins en een Herderin.***

***Stem: Courante la Reine.***

***Prins.***

ROemwaerde Herderin,  
 Die door u glinst'rende oogen  
 Myn hebt getoogen,  
 Dat ik om u Min  
 Moet smeeken tot dat ik u Dienaer bin:  
 Doen ik laest met myn Winden lag,  
 Aen deze Beek daer ik u Schoonheyd zag  
 Wierd ik geschoten,  
 Met Minne loten;  
 Door u Schoonheyd ach.

***Herderin.***

Maer Prins myn Edel Heer,  
 Zyt gy by deze Stromen,  
 Alhier gekomen,  
 Om te zien hoe veer,  
 Dat ik als Herderin my extimeer?  
 Myn Schoonheyd, Is myn zuyverheyd;  
 Niet door Natuur geteeld tot Majesteyt:  
 Maer voor een Herder,  
 Die myn verder  
 Zyne Schaepjes weyd.

**Prins.**

Hoe spreekt gy zoete maegd,  
 Zoo schranderlyke reden?  
 U eerbaerheden,  
 Is dat myn behaegd!  
 Een zuivere Ziel die roem van Schoonheid, draegd:  
 Natuur heeft u beyde gedeeld,  
 De Kuysheid en een tweede Venus beeld;  
 Waer door gy vaerdig!  
 O Schoonste aerdig!  
 Princen-herte steeld.

**Herderin.**

Hoe zou een Herderin,  
 Een Princen Oog behage,  
 Die Nagten en Dage,  
 Wenteld in de min:  
 Aen 't Hof daer elk madam schynd een Godin,  
 Ach Prins ik bid ten Hove keerd,  
 En dog geen spot met Herderinne scheerd;  
 Laet myn in vreden,  
 En zoekt op heden,  
 Die gy extimeerd.

**Prins.**

Hoe komt nyt uw gemoed,  
 Zoo zwaer gedagte trekken;  
 Dat ik zou gekken,  
 Herderinne zoet?  
 Met u die hebt gestigt een Etnaes-gloed:  
 Hier is dit Prinslyk Ingewand,  
 Dat door u Schoonheid staet in ligte Brand,  
 't Geen dat moet wezen,  
 Door u genezen,  
 Onder 't Egt verband.

**Herderin.**

Ik ben een Boerze meyd,  
 Die 't Prinslyk begeeren,  
 Moet excuzeeren!  
 Want geen Geyligheyd,

Nog Minne-brand in deze Boezem leid:  
 U Grootshheid zou myn tot een val,  
 Gedyen als ik in dit Groene dal,  
 U Etnaes lusten,  
 En Minne blusten,  
 Dat met deuren zal.

***Prins.***

Ik zal u aen myn zy,  
 Als een Princesse voegen:  
 Gy neemt genoeggen,  
 In myn zoet gevry:  
 En Kleeden u met Peerlen, Goud en Zy;  
 Voor Schaepjes zult gy het gezwier,  
 Genieten van meenig Kamenier;  
 Verhoord myn smeeke,  
 Aen deze Beeke,  
 Blust myn minne-vier.

***Herderin.***

Zoekt gy de Grootzigheid,  
 Te plante in myn herte;  
 Eylaes de smerte,  
 Zou wel haest zyn bereyd;  
 Want onder het Aes den fellen Angel leid:  
 Ach deed ik als het Visje doet,  
 Myn zuyv're Kuysheyd lag haest onder de voet,  
 Neen Prince waerdig,  
 Zoekt een vaerdig,  
 Uwen Lust dan voet.

***Prins.***

Wel is 't dan om niet,  
 Sal ik u niet bekooren,  
 Heb ik verlooren,  
 Dan myn groot gebied,  
 Waer door myn yder na de Oogen ziet:  
 En hebt gy niet mijn onderdaen?  
 Ach Herderinne wilt u wel beraen:  
 Eer dat mijn Zinnen,  
 Geneijgt tot minnen,  
 Haer te buijten gaen.

**Herderin.**

Ja Prins gij hebt Gebied  
 Zoo veer u Regten raken,  
 Maer minne-zaken,  
 Dat uijt Liefde geschied,  
 Van d'Onderdanen en raekt den Prince niet!  
 Gij die ons Wetten geeft en doet  
 Daer niet tegen: Vermaen u Geijl gemoed;  
 Ach Edel-Heere,  
 Doet geen Oneere,  
 Dempt u heete gloed.

**Prins.**

Hoe dat ik langer hoor,  
 U treffelyke Reden,  
 En Eerbaerheden,  
 Die ik eerst verkoor:  
 Hoe dat mijn zinne meerder zoekt het spoor  
 Te houden van opregte min:  
 Ach Shoonste maegd! Ach Schoonste herderin,  
 Siet daer myn Trouwe  
 Ik zal u houwe  
 Als een Aerds-Godin.

**Herderin.**

Neen Prins mijn Edel heer,  
 Schoon mijn 't Fortuijn komt slagen,  
 Ik moet vragen,  
 Mijn Ouders begeer;  
 Want Godt gebeid dat men zijn Ouders eert  
 Al zijn zij ned'rig en slegt,  
 Ik ben verbonden aen Godts heijlig regt,  
 Eer ik met zinne,  
 Voldoe u minne,  
 Dit dog overleg.

**Prins.**

Ik zweer bij godes Throon,  
 Bij Engelen Cherudijnen,  
 En Seraphijnen,  
 Dat ik u Perzoon,  
 Bekranze zal met d'Egte Bruijloftskroon.

Ik zal 't u vader dienen aen;  
 Soo waer als ik moet voor Gods Oordeel staen:  
 Ag schoon Jongvrouw,  
 Daer neemt myn Trouw  
 Van myn hals gedaen.

***Herderin.***

Sal ik op 't Egte-Bed,  
 En aen u zyde leven,  
 Als Vrouw verheven,  
 Na Gods heylige Wet,  
 Soo hy in 't Paradys heeft ingezet:  
 'k Ontfang u Trouw myn Prins en heer  
 Schoon ik myn die niet waerdig extimeer;  
 Maer 'k zal u loonen,  
 En stadig tonen:  
 Dank voor deze Eer.

***Prins.***

Ontfangt myn venus-beeld,  
 Al dees ontelbaer Kusjes;  
 En Minnelusjes;  
 Die u schoonheid teeld:  
 't Princesse wezen in u Boezem spreid:  
 Ach ach myn Edel veld Godin!  
 Ik smelt door liefde van u zoete min;  
 Nu ik mag zoppen:  
 De Nactar droppen  
 Van myn Engelin

***Herderin.***

Prinslyke majestyd:  
 Ontfangt myn eerbaerhede:  
 En Schoone Lede:  
 Kuysse zuiverheid;  
 En al wat myn Natuur heeft mee gedeeld  
 Ontfangt dees kus tot weeder-min:  
 Fortuyn die voerd myn nu met vreugde in:  
 By mynen heere;  
 Die ik zal eere  
 Met myn hert en zin.

***Prins.***

Ey schenkt dees Schaepjes al  
 Aen uwen herders bende:  
 En wel bekende;  
 Datze in de Stal  
 Dag blyven: wyl dat myn Princesse zal  
 Voeren een ander veld gebied;  
 Daer d'onderdaen na d'oogen ziet:  
 En u Geslagten;  
 Zal niet meer wagte:  
 Al dit veld-verdriet.

***Herderin.***

Herder en herderins.  
 Die hier aen deze Beeke;  
 U vee komt kweeke:  
 Vlegt voor myne Prins;  
 Een bloeme krans met vreugde allezins;  
 Ik schey van uwe Weyde of;  
 En trekt met hem na het gebieden hof?  
 Speeld op u Riedjes:  
 De minne Liedjes:  
 Van uw's Princen lof.

***Een Nieuw Lied.******Stem: Lysje sliep eens in 't Bosch in 't Lommer.***

Ik zag lestmael onder het droomen,  
 Een klaer Fontein in een valey,  
 Net versiert met groene boomen,  
 Een waterloop langs weder zey,  
 Daer vond ik myn liefste rusten,  
 Onder het lommer in het groen,  
 Myn hert en zin ontstak door min,  
 't Scheen een woonplaets der wellusten,



ô Zoeten slaep, ô zoete slaep,  
 Waer in dat ik nu vreugde raep.

2. Door het geritzel van de blaeders,  
 My dogs zy wierd myn komst gewaer,  
 Maer haer vrees was voor verraders,  
 Geen agterdogt op haer Minnaer,  
 Ik groete haer met zoete woorden,  
 o Luyster van dees eenzaamheid,  
 Zyt niet vervaert maer wel bedaert,  
 Gy zyt die myn hert bekoorde,  
 ô Zoeten slaep, ô zoete slaep,  
 Waer in dat ik nu vreugde raep.

3. Haer zoet aerdig minzaem wesen,  
 Verstoute my tot haer te gaen  
 Uit haer aenzigt stond te lesen,  
 Dat zy was met min belaeen,  
 Ik schonk haer een bloem-boeken,  
 Dat zy stelle aen haer hert,  
 Zy sprak Minnaer, uw min voorwaer  
 Zoud een killig hert doorsteken,  
 ô Zoeten slaep, ô zoete slaep,  
 Waer in dat ik nu vreugde raep.

### ***Een Nieuw vermaaklyk Lied.***

#### ***Op een Aangenaame Vois.***

1.

Hoor de toon der Nagtegalen?  
 Nu eens ryzen, dan eens dalen,  
 Niets verwint de schelle keel,  
 Van de kleyne Filameel.  
 Al de Boomen krygen ooren,  
 Als zy haer Gezang doet hooren

Al de Bloemen al de Blaen!  
Ziet men zelfs verwondert staen.

2.

O hoe lieffelyk kweelt haer kroppie,  
Hoe verheft ze 't moedig koppie;  
Als ze zingt op eenen tak,  
Door 't verdekt bladerent dak;  
Als de Galm komt Lugtwaers stygen,  
Doet zy al de Vogels swygen,  
Zy verwint al 't Pluijm-Gediert;  
Dat door digte Telgen swiert.

3.

Dog schoon zy met haeren toonen,  
Yder kan na Buyten troonen,  
Myn Beminde Clorimeen!  
Kan met haer in 't struydperk treen,  
Ja zy gaet haer ver te booven,  
Zy kan al haer luyster dooven,  
Want hy sprak met blyder zin,  
Damon is het die ik min.

### ***Een Nieuw Lied van de Schaarslied.***

#### ***Op een Aangenaame Vois.***

'k REy met myn wagen,  
Door geheel het Land,  
Ik drink met behagen,  
Een glas uit de hand,  
Ik slyp Scharen, Messen,  
Dat zeer goeden koop,  
Daerom jonge Dochters,  
Begeeft u op den loop,

Ront, ront, ront,  
 Zo gaet myne Moolen,  
 Vrolyk elke stond.

Men kan wel bemerken,  
 Van de zwaerste werken,  
 Ik niet bang en ben,  
 Als een Jonge Dochter,  
 Zig adresseerd aen my,  
 Dan ben ik wel lochter,  
 En van herten bly,  
 Ront, ront, ront, Etc.

Dikwils in de Steeden,  
 Vind men t'allen tyd,  
 Eenen Schaeren-Slyper,  
 Die daer lustig vreid,  
 En als zy dan Trouwen,  
 Denken ze anders niet,  
 Als wat werk te geven,  
 Aen den Schaeren-Sliep;  
 Ront, ront, Etc.

Ik en werk niet geere,  
 Waer ik drinke wat,  
 In alle myn misere,  
 Maek ik myn keele nat,  
 Myn Moolen doen ik draeijen,  
 En dat voor myn Catrien,  
 'k Heb nooit van myn dagen,  
 Schoonder klugt gezien,  
 Ront, ront, Etc.

Ik slype Schaeren,  
 Dat op 't nieuw fatzoen,  
 't Is om 't Geld te garen,  
 Dat ik 't ambacht doen,  
 Voor de oude Vrouwen,

Slyp ik met geen vlyd,  
 Maer voor Jonge Dochters,  
 Draayd myn wiel altyd,  
 Ront, ront, Etc.

Onze ouden Slyper,  
 Betaeld my met 'er daed,  
 Mits ik ben eenen Slyper,  
 Die wind zyn Brood op Straet,  
 By de oude lieden,  
 Heb ik geld vergeerd,  
 Maer met Jonge Dochters,  
 Heb ik 't al verteerd,  
 Ront, ront, Etc.

Vrindekens van eeren;  
 Die het hert verheugd,  
 Dames ende Heeren,  
 Die 't aenhoord met vreugd,  
 Hoe eenen Schaeren Slyper,  
 Wind zyn Brood op straet,  
 En met zyn Moolen,  
 Op zynen Ruggen gaet,  
 Ront, ront, ront,  
 Zoo gae tynen Moolen  
 Vrolyk elken stond.

### ***Het Leven vol Verdriet.***

#### ***Op de Wys: Lysie sliep in 't Bos in 't Lommer.***

1.

Wanneer zal het water koken?  
 Een turf alhier, een turf al daer;  
 Is 'er geen hout om optestooken?  
 Zoo doende duur het wel een Jaer;  
 Gy siet hoe dat ik sta te heygen;

Meid breng de Koffie dog wat ras;  
 Daer is gestort, en daer leyt asch;  
 Zie ik moet gestadig kyven;  
 Daer is gestort, en daer leyt asch;  
 Ik wenste dat ik maer doot was.

2.

Blijft uw wat koole duur te haelen;  
 Een kool alhier, een kool aldaer,  
 Wilt wat ras de koffi maele  
 Het onbtyt is nog niet eens klaer  
 't Wort weer laet, eerder is gedronken;  
 Gy syt so talmig, haest uw wat  
 Toe haest uw wat, toe haest uw wat;  
 Dit koppie is te vol geschonken;  
 Voorsigtig wat, voorsigtig wat;  
 Daer trapt gy midden in het nat.

3.

Het bet dat heeft weer naer gelegen  
 Een bult alhier, een bult aldaer,  
 'k Her 'er pyn in me hoofd van gekregen  
 Geef wat koffie dat ik bedaer  
 Ag wat 'k myn met die meid moet plaegen  
 Wyl ik myn dogters heb in huys  
 ô Droevig Cruys, ô droevig Cruys,  
 Ik kan het langer niet verdragen,  
 O droevig Cruys, o droevig Cruys,  
 Daer leijt 't een of 't aer aen gruys.

4.

Dekt de tafel dat wy wat eeten,  
 Een bord alhier, een bord aldaer,  
 Gy hebt het broot alweer vergeten,  
 Wel Meid wat benje wonder raer!  
 Ik weet niet waer je harsens dwaelen,  
 Dan vergeet je 't een, dan 't aer.  
 Jaeg weg de kat, jaeg weg de kat,

Hy zal het vlees van de tafel halen,  
 Canalje kat, Canalje kat,  
 Wat ben ik gebruyt, 't is altyt wat.

5.

Kom roep myn Dogters maer van binnen,  
 Den een sit hier, en d'andere daer,  
 Moet 'er weer vuur zyn in de stoven?  
 Daer zyn vier teste by malkaer,  
 Ik kan geen turf genoeg verbranden,  
 Toe hael wat koole daer is de tang,  
 Ag 't valt myn bang, ag 't valt myn bang,  
 Ik moet alles doen met eyge hande,  
 Ag 't valt myn bang, ag 't valt myn bang  
 Het leeven duurt myn veel te ang.

6.

Wat is 't tafellake vol vlakken,  
 Een vlak alhier, een vlak aldaer,  
 Ik zal weer wat vinden om te rakken  
 Zie hoe smeurig is het daer,  
 Die man die kan het dog niet laeten,  
 De kat te voeren alle daeg,  
 Hoe of ik klaeg, ô groote plaeg  
 Al myn smeken kan niet baten,  
 Hy voert zo graeg, hy voert zo graeg,  
 De Kat met benen alle daeg.

7.

Wat leit de tafel weer vol boeken,  
 Een boek alhier, een boek aldaer,  
 Ik zou het leeven wel vervloeken,  
 Ik wil zeggen ik verklaer,  
 Ja als ik zulks had geweeten,  
 Staeg te leven, ja ik zweer  
 Ik had wel eer, ik had wel eer,  
 De boeken op het vuur gesmeeten  
 Want het geleer, want het geleer,  
 Verveelt mijn daeglyks meer en meer.

8.

Nu zit 'k van avond weer alleenig,  
 Den een zit hier, den ander daer,  
 Het is voor myn zo naer een eenig,  
 Ik zat veel liever by elkaer,  
 Kon het met een Kaers wel klaeren,  
 Het overlegge is het al,  
 ô Naer geval, ô naer geval,  
 Wat verbrand ik ligt en vuuren,  
 't Is alles duur, 't is alles duur,  
 Het leven valt myn bang en suur.

9.

Zit myn man alweer te schryven?  
 Den een schryft hier, den ander daer,  
 Hy zou den heele nagt op blyven  
 En wort geen tyt, nog klok gewaer,  
 Het is by tien, is het geen schanden?  
 Zo laet te sitten, het is geen doen,  
 Het is geen doen, het is geen doen,  
 Het ligt voor niet te laten branden,  
 't Is geen fasoen, 't Is geen fasoen  
 Toe ga na Bed, en wilt uw spoen.

### ***Tegenzang.***

#### ***OP de Wys van 't Cuypertje.***

ô JA wy gaen zo aenstonds heen,  
 Ey zulle uw in uw rust niet stooren,  
 Ik ben al moe van het gesteen  
 Het klaegen kan my niet bekooren,  
 Het geknor, het geknor, verseld met klagt,  
 Heeft deese dag weer deur gebragt;  
 Wy gaene, wy gaene, wy maken jagt,  
 En wy wenschen uw goede nagt.

*Een Nieuw Lied ter Exempel voorgesteld aan alle Menschen; wegens de Schrikkelyke Straffen des Heeren, betoond aan een Ryk Heer; dewelke zyn Eyge Broeder in de grootste nood versmaden; want hy hem maar alleenig vragende om een Stuk Brood, antwoorde deze onbedagtzame, ik wilde het liever myn Honden geven, dan uw, gaat weg, eer ik uw wat anders leer; waar op deze Elendigen met twee van zyne Kinderen Jammerlyk is gaan doolen.*

*Op de Wys: O Holland schoon &c.*

Ach Vrinden ziet,  
 Luystert eens na dit Lied;  
 Maer als 't God verdriet,  
 Dan is 't haest gedaen:  
 Gelyk hier is vergaen.  
 Hoe God den Heer 't Fransche Ryk komt kastyden,  
 Met Hongers noot, Pest en Duren tyden,  
 Daer met 'er tyd,  
 Geen Mensch was voor bevryt.  
     Een Man en Vrouw,  
 Met vier Kinders vol rouw!  
 't Land uittrekken zou,  
 Zy waren op de Rys;



Maer door gebrek van Spys,  
 sterft de Vrouw met twee Kinders vol weene;  
 De man die blyft daer staen met twee alleene,  
 Alleen daer staen,  
 Riep God waer zal ik gaen.

Ik ben vol rouw!  
 Ik wil gaen doolen nouw,  
 Zoeken myn Broeder gouw:  
 Dat s-een zoo Ryke Man,  
 Die myn wel helpen kan,  
 Dat hy maer wist, hoe ik hier lag in schroomen;  
 Zekerlyk zou hy my te gemoet komen,  
 Hy ryst door 't Land,  
 Tot dat hy zyn Broeder vant.

Vol van getreur!  
 Klopt aen zyn Broeders deur  
 Zyn Broer komt zelfs veur,  
 Die spreekt veralttereert!  
 Wat is 't dat gy begeert?  
 Och lieve Broer! ik koom myn noot uw klaegen  
 't Is heel klyn, waer ik uw om kom vraegen?  
 Een stukje Brood?  
 Door onzen Honger groot.

Hy valsch van grond,  
 Spreekt weg gy Vagebond:  
 Vertrekt van hier terstond,  
 En dat zonder rumoer,  
 Ik heb geen eene Broer,  
 Komt gy by my om Brood, om van te leven,  
 'k Wou 't veel liever aen myn Honden geven;  
 Haest uw maer zeer  
 Eer 'k uw wat anders leer.

Wel moet ik dan gaen?  
 Met oogen vol getraen;  
 Jezus wild my bystaen.

'k Zal hier nooit komen weer,  
 Maer uw zal straffen de Heer;  
 Dat 's ook 't laest wat die Man heeft gesproken  
 Van droefheid is hem haest zyn hert gebrooken  
 Hy sterft de dood;  
 Meê van den Honger groot.

Nu het verdriet,  
 (Van deez' twee Kinders ziet,)
 Wou God gedogen niet,  
 Datze niet van Hongers-noot,  
 Sterven zoude den Dood.  
 Zy gingen zamen door een Bos heen ryzen,  
 Een Engel Gods die heer bragt drank en spyzen  
 En haer Ooms Huys?  
 Brand af tot Asch en Gruys.

Zonder gedult,  
 Sprak dat's myn Broeders schul?  
 Hy daer voor sterven zult;  
 Nam een Zwaerd in zyn hand,  
 Ging zoeken door 't Land,  
 Tot hy op 't laest in een Bos is gekomen,  
 Daer hy deez 'twee Kinders lief heeft vernomen  
 Maer zyn wreetheid ziet,  
 Woud God gedogen niet.

Vinde ik jou hier,  
 Nu is 'er geen kwartier,  
 God strafte my met vier,  
 Gy zult nu alleby;  
 sterve de Dood door my,  
 Maer God den Heeren heeft hem een straf gesonden  
 slange en serpente, hebben hem verslonden,  
 Onder de voet,  
 Zoogen uit al zyn bloed.

Ach Menschen ziet;  
't Is waeragtig geschied;  
Maer als 't God verdriet,  
Dan is 't zoo haest gedaen,  
Gelyk 't hier is gegaen,  
Ach Menschen wild malkander wel beminnen,  
En steld op 's Werelds goed dog nooit uw zinnen,  
Deeld meê van 't Brood,  
Dat God uw geeft in nood.

***Op het Arriveeren van de Oostindische Compagnies Schepen en het  
zwieren van de Matroozen.***

***Stem: het is wat Raers.***

1.  
DE Oostinjevaers zyn binnen!  
Te zamen van 't Jaer,  
Kom laet ons beginnen,  
Te wenschen malkaer:  
Wellekom myn Welbeminden  
Wellekom Liefjes al,  
Het gelukt my uw te vinden  
Hier aen de Amstel-Wal.

2.  
De Amsterdamze Waerdinne,  
die zyn weer vol zwier;

Het Na-schip is binnen,  
't Is haer een plyzier;  
Nog meerder de Hoeren,  
Met haer geveinst gestreel,  
Die leggen te loeren?  
En wenschen haer deel.

3.

Nu zitten de Hoeren,  
Als met open keel!  
Om uw te vervoeren,  
Door haer zoet gestreel.  
Zy weeten Oost inje  
De naem brengt het mee  
Om je gelt, ik beminje  
Myn vrind, weest te vree.

4.

De Oost-Indische Matroozen,  
Als zy zyn aen wal,  
Zy gaenen Liefkozen  
En dat overal.  
By Nagten en Dagen,  
En 's Morgens vroeg,  
Komt men na haer vragen,  
Zy zyn in de kroeg.

5.

Ja ook de Officieren,  
Die leven briljant!  
Zy gaen eens zwieren,  
Met Juffrouws van de trant,  
Bordeel en Billiarte;  
Die houden weer aen,  
Zy laeten zig niet tarte;  
Het kan 'er op staen.

6.

Des 's Middags niet te eeten,  
 Des 's Avonds niet t'huis,  
 Men moet dan ook weeten,  
 Dat daer is munt nog kruys,  
 Zoo lang dat is by haer  
 Zoo is 't schenk maer in:  
 Za Hospes tap ons maer,  
 Dat gaet na ons zin.

7.

Dan kan men ze vinden  
 Des 's Avonds zeer laet  
 Met snol of Bemiden  
 Men wandelt op straet  
 Men hoord zoete Liefje  
 Wilt gy met myn gaen  
 (Zeg zoete lieve Diefje)  
 Niet veer hier van daen.

8.

Maer dog voor het leste,  
 Oost Indiesvaerders al,  
 Ik raed uw ten besten,  
 Als gy zyt aen Wal.  
 Wilt uw dan wat toomen,  
 En leven zoo niet voort,  
 Ofje zult weer haest koomen,  
 Aen een ander scheepsboort.

**Register.****A.**

Ach vriende ziet.	89
Ach wat zal ik nu beginnen.	75
Als Philis door de zang ontwaakt. Vermeerdert tot 6 Vaarzen.	47
Aangename daagen.	34

**B.**

Bekoorlyk voorwerp van myne min.	46
----------------------------------	----

**D.**

De Oostinjevaars zyn binnen.	92
Daar was 'er een Boer uit 'sHertogenbos.	65
De schoonheid van myn Siels-vrindin.	50
Duyzent Kussies duyzentmalen.	35
De liefde by het vuur is naakt.	17

**E.**

En als de Gulde Son syn stralen	62
Een Schilder na de Eersten Trant.	10

**G.**

Geen heil is den Echt te vinden.	16
----------------------------------	----

## **H.**

Helder zonne, heldere stralle Vermeerdert 37  
tot 11 Vaarzen.

Hoor de toon der Nagtegalen. 82

Hansje die ley in een slootje. 71

Haar Oogjes blinken als de Son. 46

## **I.**

Ik zal hier een Brug gaan maaken, Fal de 5  
ral de riere.

Ik ben in de tyd van neegen daagen. 12

Indien ik eenmaal met genoeg. 52

Ja mie mie in korten tyden. 73

Ik zag lestmaal onder het dromen. 81

Ja wy gaan zo aanstonds heen. 88

## **K.**

Klaas den droogen is getrouwt. 22

Klaes die sprak zyn moeder aan.	10
Kom laat ons saam als helden leven.	61
Kloris lief myn tweede leven.	45

**M.**

Myn lammetje lief, wat droeve pyn.	69
Moeder geeft myn eenen Man.	32

**N.**

Nannette vyftien jaar omtrent	50
-------------------------------	----

**O.**

O God! Wat ysselyke maar.	56
ô Lente Tyd, uw lieffelykheid.	55
ô Philis lief myn Velt Godin.	63
Ons Catryn die zoete meyt.	26

**R.**

Roemwaarde Herderin.	76
'k Rey met myn wagen.	83

**S.**

So gy wilt gelukkig wesen.	44
----------------------------	----



Schoon Bruynette uw stuurze gemoet. 49  
Hier meede verneedert.

## **T.**

Te vergeefs wil ik staag zetten. 74

## **V.**

Vryers wilt gy wel besinnen. 43

Vrydags kwamen zy in den Haag. 67

Voor den deur van myn gemoed. 53

Vaar wel, ô myn Jannetje. 60

Verfoeide Min Gestreng reeden. 4

Vrinde luistert met plyzier. 30

## **W.**

Wat vlam verteert myn Ingewant. 3

't was Nagt, 't was midde in de Nagt. 40

Wat is 't schoon, 't Mensdom te  
verpligten. 41

Wanneer de Zon in de Dageraat. 70

Wanneer zal het water koken. 85